

ẢNH HƯỞNG

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

Chúng ta hãy cúi đầu.

² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn Ngài vì bài hát này, chỉ tin mà thôi! Chỉ thấy Chúa của chúng con khi Ngài đến với cậu bé bị bệnh động kinh, phán, “Ta có thể, nếu các ngươi tin, vì mọi sự đều có thể được cho những người tin.” Lạy Chúa, xin giúp đỡ sự không tin của chúng con tối nay, là lời cầu nguyện của chúng con. Chúng con rất biết ơn Ngài vì sự Hiện diện của Ngài với chúng con, và vì những người tin Ngài và yêu mến Ngài. Và để biết bây giờ, không phải chúng con sẽ như vậy, nhưng bây giờ chúng ta được cất lên trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, đang ngồi bên với Vua của chúng con tối nay, được ngồi ở chỗ với Ngài rồi. Ồ, chúng con cảm ơn Ngài biết bao vì sự tin tưởng này mà chúng con có nơi Ngài, Những lời hứa của Ngài, biết rằng nó có thể không bao giờ sai, rằng nó luôn luôn đúng. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ thăm viếng chúng con tối nay. Cầu xin Đức Thánh Linh nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời và phân chia Lời cho lòng chúng con đúng như chúng con có nhu cầu, để khi chúng con ra về tối nay, đi về nhà mình, chúng con có thể nói với những người đến từ Em-ma-út đêm nọ, nói, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta khi Ngài đã nói chuyện với chúng ta dọc đường sao?” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³ Xin mời ngồi. Tôi rất vui mừng được trở lại lần nữa tối nay, để nói chuyện với anh em và thông công với anh em, chung quanh những điều thuộc về Đấng Christ. Đó không phải là mục đích khác chúng ta có mặt ở đây, nhưng để làm điều đó, chỉ là sự thông công chung chung quanh Lời Ngài.

⁴ Tôi xin lỗi vì tôi giữ các bạn quá trễ mỗi đêm. Người nào đó

đã nói với tôi, nói, “Mọi người đi về nhà lúc tám giờ ba mươi hay chín giờ, từ nhà thờ.” Nhưng tôi—tôi chỉ là một người miền nam, và hầu như chậm chạp, anh em biết đấy. Và tôi không thể nghĩ về nó nhanh như vậy được. Tôi chỉ phải mất thời gian với nó.

5 Nhưng tôi chắc chắn cảm ơn vì sự hợp tác tốt đẹp mà tôi—mà tôi nhận được từ các bạn những người ở trong đó, những người đang tin vào Đức Chúa Trời. Sự hợp tác tốt đẹp của—của anh em làm cho nó thật dễ dàng để, cho Đức Thánh Linh vận hành giữa dân sự. Tôi ước gì tôi có thể tìm thấy điều này ở mọi nơi, tôi—tôi biết, nơi mà anh em có thể tìm thấy những người tin. Cho dù Đức Chúa Trời làm gì đi nữa, Ngài sẽ tượng trưng cho ân tứ như thế nào, anh em phải tin điều đó, đấy, bởi vì nó không hiệu quả trừ phi anh em tin nó.

6 Chúa Jêsus lần nọ, đến từ một đất nước khác, đã đến trong Xứ của Ngài. Và họ nói, “Chúng tôi đã nghe Ngài đã làm điều *như vậy* tại một nơi như vậy,” nhưng rồi Ngài không thể làm nhiều công việc quyền năng. Bây giờ chúng ta không thích nói theo cách đó, nhưng đó là cách Kinh Thánh nói, mà Ngài có thể làm... “Ngài không thể làm nhiều công việc quyền năng, bởi vì họ không tin.”

7 Và quyền năng của Đức Chúa Trời bị giới hạn đối với đức tin của bạn vào nó. Hiểu không? Đó là giới hạn duy nhất của nó, là đức tin của anh em. Và nếu... Mọi sự đều có thể xảy ra với những người mà sẽ tin điều đó. Thấy không? Có một Đức Chúa Trời vĩ đại trên Thiên đàng, và nếu chúng ta chỉ có thể tiếp xúc, giống như một đường thẳng đến với Ngài, mọi sự đều có thể được. Thấy không? Nhưng chúng ta phải đến trong sự tiếp xúc với Ngài, không có động tĩnh ở đâu cả, chỉ là một kênh rõ ràng giữa chúng ta và Đức Chúa Trời. Rồi Ngài phán, “Nếu các người nói với núi này, ‘hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng hãy tin những gì người đã nói.” Bây giờ, anh em không thể lừa dối nó. Sa-tan không bị lừa dối quá dễ dàng, vì vậy anh em không thể lừa dối nó. Nhưng khi anh em thực sự biết điều đó, thì nó phải xảy ra, đấy, nó phải xảy ra.

8 Vì vậy chúng ta ở đây, và thờ phượng Ngài, và Ngài đáng yêu và đẹp nhất trong muôn ngàn linh hồn chúng ta. Và chúng tôi

chắc chắn vui mừng được ngồi ở đây với anh chị em, tối nay, trong thì giờ thông công đáng yêu này.

9 Bây giờ, anh chị em nào thích đọc Lời, hay đánh dấu các chỗ. Tôi nghĩ tối nay, đã giảng rất nhiều về sự chữa lành Thiêng liêng, tôi hầu như đã thay đổi đề tài tối nay, một chút. Không chính xác thay đổi nó, nhưng chỉ là cách trình bày của nó. Bởi vì, anh em không thể thay đổi một Lời trong Kinh Thánh, bởi vì Nó chỉ trùng khớp với những Lời khác với Nó. Tất cả lời Kinh Thánh thật sự ràng buộc với nhau. Nó giống như một—một...

10 Xin lỗi, nếu điều này nghe có vẻ báng bổ, và tôi không muốn nói theo cách đó, chút nào. Nhưng nó giống như trò chơi ghép hình, anh em biết đấy. Chúng ta thường lấy những trò chơi ghép hình cũ cắt hết ra—ra, và rồi chúng ta ngồi xuống và nghiên cứu cách ghép nó lại với nhau. Và rồi chúng ta phải có thứ gì đó nằm bên cạnh, bức tranh về những gì chúng ta đang cố gắng đặt với nhau, để làm cho trò chơi ghép hình trở nên đúng. Nếu không, anh em—anh em sẽ không bao giờ hoàn thành nó.

11 Và bây giờ đó là cách của Kinh Thánh. Nó được cắt ra như thế, để che giấu khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng; đấy, họ giống như những người Pha-ri-si, những học giả thông minh. Và Chúa Jêsus đã cảm ơn Đức Chúa Trời rằng (Nó) Ngài đã giấu Điều đó khỏi mắt họ, và sẽ bày tỏ Nó cho những con trẻ muốn học biết như vậy.

12 Bây giờ nếu anh em muốn gương mẫu của mình, hãy đặt khuôn mẫu của mình sang một bên, để xem những gì Kinh Thánh phù hợp với, chỉ đặt Chúa Jêsus ở trên đây và đi đến xem Ngài, và đặt nó trong Kinh Thánh. Anh em có toàn bộ sự việc xuất hiện đúng đắn, bởi vì đó là sự mặc khải của Chúa Jêsus Christ. Cả—Tân Ước và Cựu, cả hai, đều nói về Chúa Jêsus, đấy, Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là (là) Sách Cứu Chuộc này. Ngài là Lời, và Ngài là Lời, và đó chắc chắn là Ngài, anh em thấy đấy. Vì vậy đây là toàn bộ Sách Cứu Chuộc, là Chúa Jêsus Christ, được đặt với nhau một cách thích hợp bởi Đức Chúa Trời; với những lời hứa về sự cứu chuộc và chữa lành, và mọi thứ, cho con người. Thấy không? Anh em hiểu điều đó bây giờ không? Sách này là Chúa Jêsus Christ, tập hợp với nhau bởi Đức

Chúa Trời. Thấy không? Và Ngài đến như một con người và cứu chuộc chúng ta, và mọi lời hứa đều ở trong Ngài, và cho anh em, vì Ngài là Đấng Cứu Chuộc.

¹³ Tối nay chúng ta hãy lật ra trong Cựu Ước, để rút ra những gì chúng ta muốn làm bối cảnh của chúng ta, như chúng ta đọc từ Ê-sai, chương thứ 6 của Sách tiên tri Ê-sai.

¹⁴ Tôi thích những tác phẩm của Ê-sai. Ông là một nhà đại tiên tri. Anh em có bao giờ biết rằng Ê-sai đã viết toàn bộ Kinh Thánh, giống như một khúc đạo đầu cho Nó không? Ông ấy đã làm. Ê-sai bắt đầu trong sự sáng tạo, ở giữa Sách đến Giảng Báp-tít, và cuối cùng trong Ngàn năm bình an. Vì vậy ông...Có sáu mươi sáu Sách trong Kinh Thánh, và sáu mươi sáu chương trong Ê-sai, vì vậy nó chắc chắn là một sự báo trước của toàn bộ Kinh Thánh.

¹⁵ Bây giờ chúng ta hãy đọc từ chương thứ 6.

Vào năm mà...Ô-xia băng hà tôi cũng thấy Chúa ngồi trên ngai, cao sang...tôn quý, và vạt áo của Ngài đầy đầy đền thờ.

Và phía trên là những chiếc sê-ra-phim đứng châu: mỗi sê-ra-phim có sáu cánh; với hai cái che mặt, và hai cái che chân mình, và bằng hai cái dùng để bay.

Và mỗi vị đều kêu lên với nhau, và tung hô rằng, Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là CHÚA Đức Chúa Trời vạn quân: cả trái đất đầy đầy sự vinh quang Ngài.

Và các trụ cửa rung động như tiếng kêu của người, tiếng kêu đó, và cung điện đầy đầy khói.

Bấy giờ tôi nói, Khốn cho tôi! vì tôi chết mất; bởi vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy: vì mắt tôi đã thấy Vua, tức là CHÚA vạn quân.

Bấy giờ một trong những sê-ra-phim bay đến với tôi, trong tay có một cục than lửa đỏ, mà người đã dùng kèm gấp từ nơi bàn thờ:

Và người đặt nó trên miệng tôi, và nói rằng, Này, cái này đã chạm môi ngươi; và tội lỗi ngươi được xóa, và các tội ngươi được tha.

Tôi cũng nghe tiếng của Đức Chúa Trời...tiếng của Chúa, phán rằng, Ta sẽ sai ai đi, và ai sẽ...hay ai sẽ đi cho chúng ta? Bây giờ tôi thưa rằng, Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

16 Tôi muốn lấy một đề tài, nếu chúng ta nên gọi nó như thế, về chủ đề *Ảnh Hưởng*. Ảnh hưởng là một điều lớn. Chúng ta được kể về, lời Kinh Thánh, rằng, “Chúng ta là những thư tín được viết ra, và được mọi người đọc.”

17 Và chúng ta, như những Cơ-đốc nhân, nên luôn luôn cẩn thận những gì chúng ta làm và những gì nói, rằng chúng ta hoàn toàn trung thực với mọi người. Và anh em, nếu anh em không thể thành thật với đồng loại của mình, anh em chắc chắn sẽ không thành thật với Đức Chúa Trời. Vì vậy cách chúng ta hầu việc Đức Chúa Trời, là, chúng ta hầu việc lẫn nhau. Chân thật như tôi sẽ có với anh em, đó là chân thật như tôi sẽ có với Đức Chúa Trời. Và đó là cách giống như vậy với anh đối với tôi. Chúng ta phải thành thật với nhau trong mọi khía cạnh liên hệ của mình.

18 Và ai đó đang theo dõi chúng ta. Anh em có thể không nghĩ thế, nhưng có những đôi mắt đang nhìn anh em. Và đời sống của anh em đang ảnh hưởng đến người nào đó. Có lẽ đó là một đứa trẻ, và đứa trẻ đó có thể lớn lên là một Finney khác, hay Moody, hay vân vân. Chúng ta không biết. Nhưng đời sống của—của anh em đang ảnh hưởng đến người nào đó.

19 Và khung cảnh của chúng ta tối nay là một khung cảnh khá tuyệt vời về điều này, bởi vì vừa đọc nó chiều nay, khi tôi đang nghiên cứu, tôi đã nghĩ Đức Chúa Trời vĩ đại biết bao.

20 Sáng nay, khi con trai tôi và tôi hầu như đang đi dạo quanh khu—khu phố, có rất nhiều người. Chúng tôi đi xuống xung quanh Quảng trường Thời đại, vì người ta nói họ sẽ phá bỏ nó. Tôi nghĩ công việc...công—công việc đã bắt đầu rồi. Vì vậy tôi nhìn vào điều đó, và chúng tôi đang chụp một số bức ảnh. Và mọi người, đang đông đúc! Tôi nói với con trai tôi, Billy, tôi nói, “Tất cả họ đang đi đâu? Có gì vội vàng thế? Họ đây này, ở dưới chúng ta, đang chạy; và ở đây, một cuộc chạy đua; và ở trên chúng ta, một cuộc chạy đua. Tôi...Mọi người đi đâu một cách vội vàng như vậy?”

21 Và khi chúng tôi đứng, chúng tôi nghĩ điều này, “Làm sao Đức Chúa Trời có thể biết được ý tưởng của mỗi người? Và làm thế nào có thể là tất cả—hàng tỷ người trên trái đất, và tuy nhiên Đức Chúa Trời biết mọi lúc anh em chớp mắt?” Ngài là vô hạn.

22 Và nếu anh em chỉ muốn biết, và chỉ để thỏa mãn điều đó, nếu nó từng đến trong tâm trí anh em, hãy đi ra và nhìn lên những ngôi sao và tự hỏi làm thế nào Ngài điều khiển tất cả những ngôi sao đó, rồi anh em thấy đây sẽ là một công việc nhỏ bé làm sao. Khi những ngôi sao đó, anh em có thể nhìn thấy một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng, qua một tấm kính; anh em biết ánh sáng truyền đi nhanh như thế nào, ồ, anh em có thể chạy một dãy số chín vòng quanh bang New York, không thể phá vỡ nó trong hàng dặm. Và xa hơn đó là thật nhiều ngôi sao ở phía bên này, ở đó tại Núi Palomar và Núi Wilson ở California, nó có thể được nhìn thấy.

23 Hãy suy nghĩ Ngài vĩ đại biết bao, và Ngài nắm giữ trái đất như thế nào! Trái đất này, hay một trong những ngôi sao đó sẽ di chuyển khỏi vị trí của nó, hàng triệu và hàng tỷ dặm, nó sẽ ảnh hưởng đến trái đất này. Toàn bộ hệ mặt trời đó phải ở lại đúng vị trí của nó. Và, hãy xem, mọi sự Đức Chúa Trời đã làm, như thế, đều vâng lời Đức Chúa Trời. Nhưng khi Đức Chúa Trời tạo nên con người, con người dường như muốn biết nhiều hơn Ngài, anh em thấy đấy; đó là, chúng ta là những người duy nhất không ở lại vị trí của mình. Chúng giữ nguyên vị trí. Và chúng phải giữ nguyên vị trí, để phối hợp với nhau.

24 Chẳng hạn, mặt trăng, nếu mặt trăng di chuyển ra khỏi vị trí của nó, trái đất sẽ đầy nước, trong chốc lát. Đấy, mặt trăng—mặt trăng thì—thì đúng hơn là giống như một người canh giữ biển cả. “Ngài đã sắp đặt những giới hạn của nó, để nó không thể vượt qua.” Và khi mặt trăng quay khỏi trái đất, ở đây thủy triều dâng lên. Nếu mặt trăng không bắt được nó quanh phía bên kia, nó sẽ bao phủ trái đất. Thấy không? Vì vậy mặt trăng dừng lại và—và nó quay lưng lại để nhìn quanh phía bên kia của thế giới, và—và ở đây nước chảy thật nhanh, và rồi nó quay lại lần nữa. Nó là dây tó của Đức Giê-hô-va. Biển dừng lại và quay trở lại vị trí của nó lần nữa, bởi vì nó nhìn thấy sự vận hành hoàn hảo của Đức

Giê-hô-va.

²⁵ Ô, nếu chúng ta trong hội thánh, như những chi thể của Thân thể Đấng Christ, chỉ có thể làm việc trong sự hài hòa như thế, anh em sẽ thấy một Hội thánh vĩ đại và quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống, tất cả ở trong một hàng ngũ chính tề, đầy đầy Đức Thánh Linh. Điều đó sẽ không tuyệt vời sao? Mọi chi thể của Thân thể hoạt động chính xác với vị trí của nó, mọi ân tứ cho vị trí của nó, mọi ân tứ giúp đỡ người khác, mọi thành viên giúp đỡ người khác, điều đó sẽ là tuyệt vời. Đó là những gì chúng ta muốn thấy. Nhưng chúng ta sẽ thấy nó ngày nào đó, và nó sẽ đúng.

²⁶ Bây giờ, người trẻ tuổi này, Ô-xia, là vua. Nhưng trước khi ông trở thành vua...Ông là một vị vua trong triều đại của Ê-sai, nhà tiên tri. Và ông là một chàng trai chân chiên; ông thích ở ngoài trời. Ông là người có ảnh hưởng lớn đến—trên đời sống của Ê-sai. Ê-sai cũng là một người trẻ tuổi, chỉ là một tiên tri trẻ. Và anh em đọc câu chuyện, nếu anh em muốn lấy Sử ký Nhì chương 26, nó sẽ cho anh em biết cách mà ở tuổi mười sáu, sau cái chết của người cha công bình của mình, ông đã trở nên...họ đã chọn ông và làm cho ông làm vua trên Y-sơ-ra-ên. Năm mười sáu tuổi ông bắt đầu trị vì. Và ông đã thấy ảnh hưởng của cha mẹ mình; mẹ ông là một người đàn bà tin kính, và cha ông là một người tin kính, trước ông. Và, trong việc đó, nó đặt ảnh hưởng vào người con để làm điều đúng đắn.

²⁷ Tôi nói cho anh em biết. Tôi nghĩ, ngày nay, chúng ta có một làn sóng tội phạm vị thành niên như vậy trên khắp đất nước, nhưng, thực sự, tôi nghĩ nó đã bắt đầu trong nhà. Tôi—tôi nghĩ các bậc cha mẹ đã bắt đầu buông thả. Và nếu đứa trẻ đã được nuôi dạy trong một gia đình tốt đẹp, điển hình thuở xưa, tin kính; Tôi không nói nó sẽ chấm dứt tất cả, chắc chắn không, nhưng nó chắc chắn sẽ mang lại cho đứa con đó loại ảnh hưởng đúng đắn. Tôi nghĩ, nhiều lần, rằng, những ngôi nhà mà con cái đã được nuôi dưỡng sai trật, bị thả ra trên đường phố, và chỉ sống cho chính họ trong khi người mẹ ở trong một quán rượu, hay...và người cha, và vân vân. Họ không chăm sóc đứa trẻ này. Một điều khác, họ không yêu mến nó và dành cho nó những tình cảm, để

nhận lấy nó. Nó còn trẻ. Anh em phải dạy nó về tình yêu thương và sự tôn trọng, và đọc Kinh Thánh.

²⁸ Tôi nghĩ về Susanna Wesley. Tôi nghĩ bà đã có mười bảy người con. Tôi nghĩ điều đó đúng. Nhưng bà tìm thấy hai giờ hay nhiều hơn, mỗi ngày, để cầu nguyện. Quý xuống ở—ở gấu váy của bà, nơi những cậu con trai nhỏ quỳ gối xung quanh, từ đó đã sản sinh ra một John và một Charles mà đã thay đổi hướng đi của thế giới, đã cứu thế giới trong thời đó. Và bà không có máy giặt và máy sấy, như chúng ta có ngày nay, và máy rửa chén, và vân vân, hay một người giúp việc. Điều mà...Bà đã tự làm tất cả, nhưng tuy nhiên bà có thể tìm thấy thời gian bởi vì bà đang gây ảnh hưởng đến một số con cái mà cuối cùng đã thay đổi tiến trình của thế giới. Tôi nghĩ đó là người mẹ thời xưa, gia đình điển hình thuở xưa, nơi sự cầu nguyện và sự hiểu biết về Kinh Thánh.

²⁹ Tôi tin rằng, Abraham Lincoln chưa bao giờ sở hữu một cuốn sách trong đời, cho đến khi ông đã lớn tuổi, nhưng Kinh Thánh và tôi nghĩ đó cũng là *Sách Những Người Tử Vĩ Đạo của Foxe*, tôi có thể không...có thể là một cuốn sách khác, tôi nghĩ đó là *Thiên Lộ Lịch Trình*, là đúng, đó là *Thiên Lộ Lịch Trình*, và—và Kinh Thánh. Anh em thấy loại nhân vật nào đã hun đúc không?

³⁰ Cứ để tôi đi vào nhà anh chị em và xem anh chị em có những bức tranh gì trên tường. Hãy để tôi đi đến nhà của anh em hoặc văn phòng của anh em, và chúng ta hãy xem loại nhạc gì đang bật lên. Thấy không? Những gì anh em đọc, những gì anh em nhìn xem, tôi có thể nói khá rõ với anh em những gì bên trong anh em, đấy, bởi vì nó nuôi dưỡng cho điều đó. Thấy không? Và, ồ, với một ngôi nhà, nếu chúng ta làm cho gia đình đáng yêu hơn, con cái sẽ không muốn bỏ chạy. Làm cho nhiều thứ hơn cho chúng, nơi chúng cảm thấy được chào đón và tốt đẹp và thoải mái ở nhà; nơi mà, về nhà, chúng hầu như không thể chờ đợi cho đến khi chúng đến đó. Và đó là cách nhà phải như vậy.

³¹ Và tôi nghĩ đó là loại gia đình mà Ô-xia phải được lớn lên, bởi vì ảnh hưởng của cha mẹ tin kính của mình. Và ngay khi ông trở thành vua, ông đã bỏ qua mọi ý kiến quần chúng và mọi sự khác biệt chính trị, và ông đặt tâm trí mình cho một điều: ông sẽ hầu việc Đức Chúa Trời, dù sao đi nữa! Chúng ta cần thêm một

số chính trị gia như thế. Ông—ông đã xác định rằng ông sẽ hầu việc Đức Chúa Trời, bởi vì đó là cách ông đã được nuôi dưỡng, và cha ông đã cho ông ảnh hưởng đúng đắn, để ông—ông có thể hầu việc Đức Chúa Trời và sống.

³² Và vương quốc của ông rất vĩ đại cho đến nỗi, tôi tin, nó đã ngang hàng vương quốc của Sa-lô-môn. Tôi tin nó được xếp ngang hàng với vương quốc của Sa-lô-môn. Thật Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông!

³³ Và đây là một ảnh hưởng lớn trên nhà tiên tri trẻ tuổi này, Ê-sai, người đã ở tại đền thờ vào lúc đó, hay ở trong xứ. Và cách mà ông đã được nhìn thấy, và cách mà Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho một người mà đã có lập trường đúng đắn, đã làm điều đúng đắn, có động cơ đúng và mục tiêu đúng, và ông đã làm đúng.

³⁴ Đôi khi anh em có thể nghĩ rằng điều đó không hiệu quả. Nhưng nó chắc chắn có tác dụng. Nó phải có hiệu quả. Anh em không thể đi về phía đông và phía tây cùng một lúc. Anh em không thể đi bên phải và bên trái cùng một lúc. Anh em có thể nghĩ rằng mình đang đi con đường khác, nhưng anh em không phải vậy. Vì vậy nếu anh em đặt tâm trí và đôi mắt của—của mình, và những động cơ và mục tiêu, trong cuộc sống, trên điều đúng đắn, anh em phải đạt được trên điều đúng đắn. Anh em không thể thất bại. Thấy không? Đó là cách duy nhất. Cho dù anh em bị cám dỗ thế nào để làm điều ngược lại, hãy quay đầu khỏi nó và làm những gì đúng. Và anh—anh em biết mình đúng; anh em cảm thấy tốt hơn, và anh em được tốt hơn. Và đó là tất cả những gì có với nó, anh em có...anh em sẽ có được điều đúng đắn. Anh em bắt đầu đi về hướng tây, anh em không—anh em sẽ không đi về hướng bắc, anh em sẽ đi...anh em sẽ đi về hướng tây. Và điều đó là cùng một cách nó ở trong đúng và sai.

³⁵ Và Ê-sai đã thấy điều này, và ông thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban phước cho vua. Và cách mà vua...tất cả các quốc gia, xung quanh, danh tiếng của ông đã đi thẳng vào xứ Ê-díp-tô. Và cách mà các quốc gia không muốn chiến tranh với vua, họ—họ đã thấy rằng Đức Chúa Trời ở cùng ông. Vì vậy vua chỉ...Họ đã gửi cho vua những lễ vật hòa bình và những bày chiên, và các thứ,

và—và dâng nó cho vua, để tạo ra sự hòa bình. Và vua là một người tốt.

³⁶ Và tôi tin nếu một quốc gia, hay một dân tộc, hay một giáo hội, hay một cá nhân, cho dù những người chỉ trích anh em thế nào đi nữa, hãy cứ làm điều đúng. Họ có một sự tôn trọng dành cho anh em, từ trong lòng họ. Và tôi thấy đó là sự thật. Thấy không? Và hãy trung thực và ngay thẳng. Mọi người sẽ tôn trọng điều đó. Và mặc dù họ sai, họ vẫn tôn trọng điều đó, anh em thấy đấy, bởi vì đó—đó chỉ là con người. Tất cả chúng ta là con người, và chúng ta—chúng ta biết rằng có điều đúng và sai, và chúng ta phải nhận lấy điều đó.

³⁷ Và—và Ô-xia đã nắm giữ tiêu chuẩn này. Ông là một người có ảnh hưởng lớn, như tôi đã nói, đối với tiên tri Ê-sai.

³⁸ Và rồi Ô-xia đã phạm sai lầm chết người đó, thật giống như nhiều người khác. Khi ông có được, cảm thấy được bảo đảm, cảm thấy rằng ông thật có toàn bộ mọi việc trong tay, ông đã phần chần trong tinh thần của mình. Ông đã tôn mình lên, kiêu hãnh. Bây giờ có một tấm gương thực sự cho tất cả chúng ta.

³⁹ Anh em biết đấy, đó là rắc rối. Tôi—tôi đang nói với những Cơ-đốc nhân và—và các mục sư truyền đạo, và tôi—tôi muốn thành thật về những điều này. Và đó thật là chỗ mà nhiều mục sư thậm chí phạm sai lầm. Chúng ta đã nghe rất nhiều lần về những mục sư truyền đạo, những—những hành động mà họ làm, và—và những sự việc, một số người trong họ có thể đang làm những điều họ không nên làm. Tôi nghĩ đôi khi, họ là những người tốt, một Cơ-đốc nhân tuyệt vời đã được Chúa sử dụng. Và rồi cuối cùng họ có được một vương quốc nhỏ bé được xây dựng chung quanh họ, hay có nhiều ảnh hưởng, nhiều người đang tham dự các buổi nhóm của họ, cho đến khi họ bắt cần, và họ hầu như được tôn lên. Dân sự vỗ tay và đứng lên, và—và chúng ta—chúng ta thực sự không nên làm điều đó. Chúng ta, hãy nhớ, tất cả chúng ta chỉ...

⁴⁰ Không có người quan trọng nào ở giữa chúng ta. Chúng ta—tất cả chúng ta chỉ là con cái của Đức Chúa Trời, anh em thấy đấy, nếu Đức Chúa Trời đã tạo ra một số người trong chúng ta điều này và điều khác. Tại sao, Ngài đã tạo nên tôi với một ngón tay

và một con mắt, và vân vân. Ồ, chúng ta phải quý trọng nhau, và rồi không cố gắng cảm thấy quan trọng. Bởi vì, tất cả chúng ta đều được kết nối với nhau với một Đức Chúa Trời, đây, và tất cả chúng ta đều đến từ một cây. Thấy không?

41 Và bây giờ chúng ta thấy rằng, nhiều lần, các mục sư truyền đạo cảm thấy thật sự an toàn một chút, và họ cứ đi ra, và, điều đầu tiên anh em biết, họ sẽ làm những điều mà họ không nên làm. Và chúng ta biết rằng, nhiều lần, người công bình và tốt đẹp sẽ đạt đến để họ sẽ có quá nhiều công việc xã hội, chỉ là họ muốn đi đến những bữa tiệc lớn, và, điều đầu tiên anh em biết, thỉnh thoảng, họ sẽ gọi một chút đồ uống, và họ bị cuốn theo thế gian. Và tôi nghĩ đó là vấn đề với các giáo hội của chúng ta ngày nay. Tôi nghĩ đó là vấn đề với phong trào Ngũ Tuần của chúng ta.

42 Bây giờ hãy để tôi nói điều này trước tiên, một cách rõ ràng. Hiểu không? Anh em nghe tôi nói những điều về giáo hội Ngũ Tuần. Và tôi là người ngũ tuần. Thấy không? Nhưng, ở đây, điều gì sẽ xảy ra nếu không có những người ngũ tuần ở New York, tối nay, tôi sẽ đi đâu để rao giảng Sứ điệp này? Thấy không? Tôi quý trọng những người Ngũ Tuần. Họ là những anh chị em của tôi.

43 Nhưng tuy nhiên khi tôi thấy điều gì đó không ổn với em trai tôi, con tôi, hay là vợ tôi, hay bất cứ điều gì, đúng là đúng. Cha mẹ đúng đắn sẽ sửa trị con cái của họ.

44 Và tôi nghĩ rằng rắc rối với hội thánh của chúng ta, chúng ta cố gắng trở nên quá giống như những—những người khác. Thấy không? Chúng ta cố gắng hành động giống như người nào khác, anh em thấy đấy, và—và chúng ta bắt đầu thực hiện những thói quen của họ. Và điều đầu tiên anh em biết, nó đã từng là...

45 Tôi không nhớ những người Ngũ Tuần trong thuở ban đầu của họ, dĩ nhiên, họ đã có nhiều năm trước, trong phong trào cuối cùng này từ Phố Azusa, nhưng tôi đã lấy lịch sử của nó. Và tôi—tôi đã đọc nhiều sách, và nói chuyện với một số cụ già. Chuẩn bị có một buổi nhóm ngay bây giờ với một người ở Shreveport, Louisiana, ông cụ ấy sẽ ở đó, là một trong những người đầu tiên ở Phố Azusa. Và rồi đó là sự bắt đầu của ngũ tuần ở đất nước này, cách đây khoảng năm mươi năm, tôi cho là

vậy. Tôi đã giảng lễ hân hỉ vàng tại đền thờ McPherson, Đền thờ Angelus ở Los Angeles, cách đây vài năm, lễ hân hỉ vàng năm thứ năm mươi của ngũ tuần, bây giờ, anh em thấy đấy.

46 Nhưng kể từ đó, đã có rất nhiều điều nhỏ bé len lỏi vào trong hội thánh, bởi vì hội thánh phải kê vai đối phó với thế gian mỗi ngày. Bây giờ, và tôi không có ý nói để—trở lại với điều này lần nữa, với—với các chị em của chúng ta, đấy, các anh em của chúng ta. Nhiều lần, cách đây nhiều năm, điều đó đã sai lầm (vì như tôi đã nói đêm nọ) cho chị em chúng ta cắt tóc, của họ. Nó đã từng là một—một vấn đề Ngũ Tuần, rằng họ không nên làm điều đó và những điều kia. Nhưng nó là gì? Bây giờ chúng ta đi vào những vùng khác nhau của đất nước, và chúng ta tìm thấy những chị em Ngũ Tuần của chúng ta với những mái tóc đầu cạo sát đó, anh em biết đấy, họ cắt tóc cao như thế. Và anh em có thể nói với họ về điều đó. Và họ dùng đồ trang điểm. Họ—họ mặc quần áo giống như đàn ông.

47 Và anh em nói, “Này, Anh Branham, anh đang chống lại phụ nữ.”

48 Vậy thì chờ một chút, hãy để tôi chống lại những người đàn ông. Người—người anh em nào sẽ để vợ mình làm điều đó, anh ta không phải là người cai trị nhiều trên nhà mình. Thấy không? Thấy không? Thấy không?

49 Anh em không nên làm điều đó. Nhưng nó là gì? Chúng ta đã hòa nhập với những người còn lại, một số người yếu đuối đến từ thần học viện hay trường học nào đó, và có một ý tưởng khác về điều đó. Nhưng chỉ có một tấm gương hoàn hảo, đó là, trở lại ngay với Kinh Thánh. Kinh Thánh lên án điều đó, đấy. Và nó không đúng.

50 Và rồi chúng ta tìm thấy những điều khác. Trước đây thật là sai lầm cho những người thánh khiết để tham dự vào ống kính sinh học hoặc phim ảnh, anh em biết đấy. Bây giờ họ đi mọi lúc. Thấy không? Và rồi Sa-tan kéo một sự lừa dối trên anh em, đặt cái ti-vi ngay trong nhà anh em, và, đấy, đặt nó vào đó. Nhưng tất cả những điều này, nó đã từng sai.

51 Ồ, nó là gì? Thấy đó, nó đến rất từ từ cho đến khi, điều đầu

tiên anh em biết, nó thật sự có anh em. Nó giống như một cây nho mọc chung quanh bạn. Bây giờ, nếu anh em giữ cây nho đó cách xa anh em, đẩy, và cứ quẩn quanh Chúa Jêsus, chung quanh Lời và ở lại với Điều đó, đẩy, anh em sẽ trưởng thành ngay. Điều đó quanh co và nó kéo anh em ra khỏi con đường. Đấng Christ kéo anh em lên. Điều đó kéo anh em sang một bên.

52 Và rồi anh em thấy một phụ nữ, giống như vợ của một mục sư, hay một mục sư, bắt đầu làm một việc nào đó, cả hội thánh của ông sẽ nói, “Ồ, mục sư của chúng tôi làm điều đó. Vợ của mục sư làm điều đó. Tại sao chúng ta không nên làm điều này?” Đấy, anh chị em đang ảnh hưởng đến người nào đó, và chắc chắn rằng bạn đang ảnh hưởng đến họ đúng đắn, hướng đến con đường đúng đắn và những việc để làm điều đó đúng.

53 Bây giờ chúng ta tìm thấy, khi anh em tự đề cao mình, ngay lúc đó anh em đang trên đường đi xuống, đấy, khi anh em tự đề cao mình lên.

54 Và bây giờ chúng ta thấy rằng Ô-xia này, ông đã được nhắc lên bởi vì ông cảm thấy an toàn, mọi thứ chung quanh ông, ông—ông đã có đất nước của mình, và nó đã được chăm sóc tốt, và Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông. Và ông có những vườn nho lớn, và những đàn chiên, và—và những hầm mỏ, và mọi thứ giàu có. Và tất cả các quốc gia được hòa bình với ông. Vì vậy ông—ông đã tự tôn mình lên cho đến nỗi ông nghĩ ông có thể thật sự làm bất cứ điều gì mà ông—ông muốn, và kiêu ngạo.

55 Ông đã tự tôn mình lên như vậy cho đến nỗi ông cố gắng chiếm lấy địa vị của một mục sư. Ông đi vào đền thờ, và lấy lư hương và đi đến bàn thờ. Và khi ông làm vậy, thầy tế lễ chạy theo và bảo ông không nên làm điều đó. Và khi ông được sửa dạy, thay vì khiêm nhường như ông nên có...Trước khi ông được tôn lên, ông đã nói, “Đúng thế, tôi không có—không có quyền làm điều này,” và đã đưa lư hương xuống hoặc trao nó cho thầy tế lễ người của A-rôn, được phong chức để làm như vậy, chỉ được dâng hiến cho sự hầu việc đó.

56 Tôi đi lại khá nhiều với những—những Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn ở đây. Nhiều người trong số họ đang ngồi ngay tại đây bây giờ. Và tôi phải nói vào bữa điểm tâm của họ, thứ Bảy, sáng

thứ Bảy tại một nào đó...Gì hả? Khách sạn Statler, tôi tin là vậy. Họ nói họ đã bán được một ngàn bảy trăm vé cho bữa ăn sáng rồi.

57 Vì vậy, cách đây không lâu, tôi đã nói chuyện với họ. Và họ đang đưa những thương gia lên bục giảng, lấy đề tài của họ và rao giảng Phúc âm. Tôi nói, “Điều đó sai.” Chắc chắn là sai rồi. Thật khó cho những thầy giảng chúng ta để duy trì Nó chính xác; hướng gì một doanh nhân không được phong chức cho điều gì đó như thế, mà anh em mang vào những ý tưởng nhỏ nhặt, và vân vân. Và tôi nói, “Các anh không nên làm điều đó.”

58 Đừng bao giờ cố chiếm chỗ của người khác. Đức Chúa Trời đã tạo nên anh em một điều nào đó, và anh em ở lại điều đó. Chắc chắn. Anh em cứ ở lại đúng như những gì mình có. Đừng cố bắt chước người khác. Đó là những gì luôn làm hỏng những ân tứ mà Đức Chúa Trời ban đến cho thế gian. Chúng ta tìm thấy rất nhiều sự giả mạo xác thịt, và chúng ta tìm thấy người nào đó cố gắng sao chép theo người khác.

59 Giống như họ đã nói với các nữ mục sư truyền đạo, khi Bà McPherson còn sống, và mọi nữ mục sư truyền đạo đều mặc những bộ cánh đó giống như bà ấy, hay đã từng có, và có Kinh Thánh của họ giống như vậy. Và mọi thứ mà bà đã làm, họ đều làm theo.

60 Chúng ta để ý chúng ta có rất nhiều Billy Graham ngày hôm nay! Nhưng anh em thấy, Đức Chúa Trời không bao giờ tạo ra ngoài một Billy Graham. Chỉ thế thôi. Anh ấy...

61 Và anh em cũng quan trọng như Billy Graham, Oral Roberts, hay bất cứ người nào nổi tiếng đó. Anh em thật quan trọng cho đến khi anh em đi ra khỏi chỗ của mình, và rồi anh em không có ích chút nào, anh em—anh em—anh em là sự cản trở đối với—đối với những người này, và anh em là sự cản trở đối với chính mình và Vương quốc của Đức Chúa Trời. Hãy ở lại vị trí của mình. Thấy không? Hãy ở lại những gì Đức Chúa Trời đã tạo ra anh em, đấy, và rồi anh em sẽ hoạt động đúng.

62 Như Phao-lô, không có gì mới, Phao-lô đã dạy điều tương tự, đã nói, “Nếu bàn tay nói với mắt, ‘vì tôi không thuộc về mắt,’ hay

tai nói với mũi, “Tôi—tôi sẽ không còn là tai nữa, bởi vì tôi không phải là mũi,” hay điều gì đó. Anh—anh em không thể làm điều đó. Thấy đó, tất cả đều khớp với nhau và di chuyển như một đơn vị lớn.

⁶³ Và chúng ta không được cố giả mạo bất cứ ai. Cứ là những gì anh em có, đấy, và đó là cách Đức Chúa Trời đã tạo ra anh em. Anh em không bao giờ tự tạo kiểu cho mình. Và, hãy nhớ, thật như chúng ta các mục sư truyền đạo muốn thay thế chỗ của Billy Graham, chúng ta không thể làm điều đó, Billy Graham cũng không thể thay thế chúng ta. Đấy, chúng ta, mỗi người có điều gì đó để làm. Người nhỏ bé bình thường ở đây có thể là một người gác cổng, người phụ nữ nhỏ bé đó có thể là một người nội trợ, mục sư vĩ đại nhất trên trái đất ngày nay không thể thay thế vị trí của anh chị em. Anh chị em, Đức Chúa Trời đã có một mục đích trong việc tạo nên anh chị em như thế nào, và anh chị em chỉ hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mà Ngài đã tạo nên anh chị em. Thấy không? Và tôi nghĩ, nếu chúng ta cứ làm thế, các bánh xe sẽ lăn dễ dàng hơn nhiều. Vâng, nó sẽ, nếu chúng ta làm điều đó, không tự đề cao. Và chúng ta nhận thấy, thay vì...

⁶⁴ Khi ai đó nói với người nào đó điều gì đó, theo lời Kinh Thánh, và chúng ta thấy rằng nó đúng, thay vì—cố gắng tự hạ mình, chỉ nói, “Ồ, vậy thì, tôi—tôi đã sai. Các bạn tha thứ cho tôi. Và tôi—tôi không có ý nói...Tôi—tôi không biết điều đó, vì vậy tôi sẽ tránh làm điều đó.”Ồ, thế thì, thay vì làm điều đó, quá nhiều lần chúng ta đã làm giống như Ô-xia; ông cảm thấy mình quá lớn để bị gọi xuống, đấy, ông là vua. Và nhiều lần tôi đã thấy các mục sư truyền đạo theo cách đó, đến nỗi cảm thấy rằng họ quá quan trọng để được nói cho biết Lời là gì, Lẽ thật.

“Ồ, những ngày của phép lạ đã qua rồi!”

⁶⁵ Tôi có thể chỉ cho anh em thấy Đức Chúa Trời đã ấn định những phép lạ ở đâu; bây giờ anh em không thể nói cho tôi biết Ngài đã từng lấy nó đi đâu. Thấy không? Và Ngài đã định trước những ân tứ; anh em không hề thấy Ngài đã cất nó đi đâu. Đấy, nó ở trong Kinh Thánh. “Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc âm cho mọi người.” Bao lâu? “Cho cả thế gian, cho đến khi mọi tạo vật nghe điều đó, nhiều người nghe điều đó. Những dấu hiệu này

sẽ đi theo những kẻ tin.” Đấy, chúng ta không thể thay thế điều gì khác. Cứ nhận lấy những gì Ngài đã phán, và nó sẽ ổn thỏa và nó sẽ hoạt động tốt. Nhưng chừng nào chúng ta cố gắng chấp nhận những cách riêng của mình...

⁶⁶ Đó là nơi Y-sơ-ra-ên đã phạm sai lầm nghiêm trọng nhất của họ. Khi mà, ân điển đã sẵn sẵn cho họ một Trụ Lửa, Thiên sứ, một cửa lễ, và giải cứu họ, sai đến cho họ một tiên tri, đã ban cho họ một Trụ Lửa để đi theo họ, để dẫn đường tiên tri. Và khi họ đến, Xuất Ê-díp-tô ký chương thứ 19, khi họ đánh đổi ân điển lấy luật pháp, họ đã làm điều điên rồ nhất mà họ từng làm. Thấy không? Nhưng họ muốn điều gì đó mà chính họ có thể làm được.

⁶⁷ Đó là cách của chúng ta. Chúng ta phải có bằng tiền sử của chúng ta. Và anh em không có nó, anh em không thể vào nhà thờ. Chỉ thế thôi. Vì vậy, và chúng ta phải nghiên cứu sự việc và tìm hiểu xem nó có phải thuộc về Đức Chúa Trời không.

⁶⁸ Bây giờ chúng ta thấy, Ô-xia đã tự tôn mình lên, và ông sẽ làm điều đó dù thế nào đi nữa. Ông nắm lấy lư hương và đi ra. Không có gì quan trọng với những gì các thầy tế lễ đã nói, dù sao đi nữa ông cũng sẽ hành động! Và nó đã chống lại Kinh Thánh. Nó không đúng với lời Kinh Thánh cho ông để làm điều đó.

⁶⁹ Thật không đúng với Kinh Thánh cho anh em hay tôi giả mạo bất cứ ai khác. Đúng. Vì vậy hãy là những gì bạn có, và là một người tốt, và làm trọn mục đích của bạn để những người khác có thể nhìn thấy bạn. Nếu bạn là một người nội trợ, hãy là một người thực sự, đấy. Nếu bạn là một—một người chồng, hãy là một người chồng chân chính, đấy. Và nếu bạn là một chấp sự, hãy là một người chân chính; hay là một thầy giảng, bất kể bạn là ai. Nhưng đừng cố chiếm chỗ của người khác.

⁷⁰ Và rồi khi Lời kêu gọi anh em chú ý về điều này, đừng...Nếu anh em cảm thấy bị quở trách, thì hãy ăn năn. Chỉ thế thôi, là đúng. Đó là điều duy nhất để làm.

⁷¹ Nhưng Ô-xia không muốn làm điều đó. Sau khi Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông theo cách Ngài đã có, và tuy nhiên ông không cảm thấy rằng ông sẽ làm điều đó. Ông nghĩ ông sẽ tiếp tục, làm điều đó dù thế nào đi nữa, bởi vì ông cảm thấy mình

được an toàn. Nhưng trong khi ông ở trong...Điều đó hầu như khiến ông cũng cảm thấy giận dữ với những người đó, mà đang nói với ông Lời của Chúa.

⁷² Và khi ông làm thế, ông đã vội vàng bước vào, dù thế nào đi nữa, và chúng ta thấy rằng trên mặt ông xuất hiện bệnh phong. Và ông là một người phung cho đến khi ông chết. Ông đã không bao giờ có thể đi đến nhà của Chúa nữa. Ông đã chết, một người phung. Sau khi ông đã nhìn thấy bàn tay của Đức Chúa Trời, và cách mà Đức Chúa Trời đã tốt với ông như vậy và đã làm những điều Ngài đã làm; tuy nhiên con người đó đã chết, bị cô lập, bị phung.

⁷³ Bây giờ chúng ta có thể làm điều đó. Chúng ta đã thấy nhiều điều, nhưng anh em đừng bao giờ nghĩ rằng chúng ta quá an toàn đến nỗi Đức Chúa Trời không thể đặt sự phán xét trên chúng ta, đấy. Thấy không?

⁷⁴ Hãy nhớ, đừng cố giả mạo bất cứ ai khác. Hãy là chính những gì anh em có. Nếu Đức Chúa Trời đã làm cho anh em là người ngu tuần, anh em là người đích thực, anh em thấy đấy. Nếu—nếu Đức Chúa Trời...Đừng xấu hổ về điều đó. Tôi không hổ thẹn là một con người. Tôi không hổ thẹn là một người Mỹ. Tôi—tôi không hổ thẹn là một mục sư. Tôi không hổ thẹn về Phúc âm mà tôi rao giảng. Bởi vì...

⁷⁵ Tôi biết nhiều người trong họ nghĩ rằng tôi đã mất trí, ngay cả người mẹ già, công bình tốt quý của tôi, đã chết cách đây vài năm. Khi tôi nhận lãnh Đức Thánh Linh lần đầu tiên, không có ai trong đất nước chúng ta biết bất cứ điều gì về Nó, và tôi chỉ là một thầy giảng trẻ Báp-tít, địa phương, nhỏ bé khoảng hai mươi tuổi, nhưng khi tôi nhận lãnh Đức Thánh Linh, mẹ tôi nói, “Cậu con trai đó đã mất trí.” Thấy không? Nhưng cho dù mẹ nghĩ gì đi nữa, tôi đã tìm thấy Viên Ngọc có giá trị lớn đó. Nó có thể dường như giống như thế với nó, nhưng với tôi Nó là thật. Đấy, Nó là vậy. Đó là điều gì đó chân thật mà—mà tôi đã tìm thấy nơi Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Bởi vì, tôi luôn luôn tin, như một chàng trai, rằng Đây là Lời của Đức Chúa Trời, và Nó có thể không bao giờ thay đổi. Chúa Jêsus phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ

thay đổi. Nó sẽ không bao giờ qua đi.” Anh em không thể thay thế bất cứ điều gì với Nó. Đó chỉ là cách Nó được viết ra, và đó là cách chúng ta tin Nó. Đừng thêm điều gì, hay bớt điều gì khỏi Nó. Anh em biết đấy, trong Sách Khải huyền, Nó nói, “Hễ ai thêm một lời, hay bớt điều gì ra khỏi Sách này, (điều gì?) sự rủa sả sẽ ở trên người ấy.” Vì vậy cứ ở lại Nó theo cách của Nó, và tin Nó như thế, và Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng nó.

⁷⁷ Bây giờ ông đã bị tổn thương vì tự tôn lên của sự kiêu ngạo của ông. Có cảm giác rằng có...ông là người duy nhất có ở đó, và ông sẽ làm những gì ông muốn và không ai khác có thể ngăn cản ông.

⁷⁸ Chúng ta có một người anh em, cách đây không lâu, mà tôi cảm thấy rất tiếc cho anh ấy. Trông giống như mọi người đã hạ thấp anh ấy. Họ đã buộc tội người anh ấy về làm điều gì đó sai trái, mà báo chí đã cáo buộc điều đó. Nhưng tôi—tôi phải suy nghĩ về điều đó, *buộc tội* con người đó không? Tôi thực sự ủng hộ anh ấy, bởi vì...Tôi—tôi chắc chắn không đồng ý với anh ấy. Nhưng người đó đã viết một bài báo và đưa nó lên một tạp chí, rằng người này đã nói tất cả những điều khác nhau này và đã làm những điều này.

⁷⁹ Và một đêm nọ tại một buổi nhóm ở—ở Minneapolis, họ nói với tôi rằng tác giả của tạp chí này đã ở đó. Và bài báo vừa đăng trên tạp chí Cơ-đốc giáo, vì vậy tôi...đó là *Tạp chí Cơ-đốc*, vì vậy tôi...họ—họ chỉ người đàn ông đó, với tôi, nói, “Đó là anh ta đang ngồi ở đó.” Và anh ấy đã viết bài báo này, rằng mục sư này đã viết điều gì đó, một cuốn sách mà người đó đã không viết. Tôi biết điều đó. Một quý bà đã viết cuốn sách đó, và tôi biết quý bà ấy. *Cái Cẩn Của Quỷ*.

⁸⁰ Vì vậy tôi—tôi nói, “Ồ, bây giờ, tôi muốn nói một điều. Bây giờ, tôi có thể không đồng ý với mục sư, nhưng tôi nghĩ, nếu—nếu người biên tập của chuyên mục này, nếu ông ta không hề kiểm tra văn bản của mình trước khi nói rằng người đàn ông này đã viết bài báo này, và tôi biết ông ta đã không làm điều đó, đấy, thế thì tôi e rằng rất nhiều điều nữa ông ấy nói về mục sư này là sai.” Và rồi tôi nói điều này, “Tôi thà bị tìm thấy thậm chí

sai, bởi cố gắng cứu ai đó, hơn là cố gắng cản trở ai đó đang cố gắng cứu người nào đó.” Vâng.

⁸¹ Tôi thà ủng hộ người đó, bất cứ lúc nào, hơn là cố gắng chỉ trích hoặc phá bỏ những gì người khác đang gây dựng, mặc dù họ—họ đã phạm lỗi hay làm điều gì đó sai. Vì vậy chúng ta phải thận trọng, chúng ta ảnh hưởng đến những người khác về những gì chúng ta làm.

⁸² Rồi khi vua này bị bệnh phung này hành hạ, khi ông trở nên tự tôn trong niềm kiêu ngạo, đây là một bài học lớn cho nhà tiên tri trẻ đó. Ông nhận ra, bởi đây là một bài học lớn cho ông, rằng Đức Chúa Trời chỉ định cho người của Ngài vị trí mà người nắm giữ. Thấy không? Con người không thể tự định cho mình vị trí. Đức Chúa Trời chỉ định cho người của Ngài. Đức Chúa Trời tạo nên con người của anh em. Thấy không? Và Đức Chúa Trời định cho người của Ngài, và ông không cố chiếm chỗ của người khác. Và đó là một bài học cho Ê-sai, rằng ông không được để mắt đến loài người như một tấm gương. Ông phải hướng mắt về Đức Chúa Trời.

⁸³ Bây giờ đó là chúng ta. Bất cứ người nào, bất cứ người nào cũng phải mắc những sai lầm. Người đó phải mắc lỗi lầm bởi vì người đó là con người. Người đó phải mắc sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Và người đó phải phục tùng nhiều thứ, bởi vì Sa-tan cám dỗ người, và người đó chỉ là một con người. Và nếu Đức Chúa Trời từng bỏ tay Ngài ra, ông sẽ sa ngã. Chỉ thế thôi.

Và tôi đã nghe người ta nói, “Ồ, Sa-tan không thể làm điều đó.”

⁸⁴ Vâng, anh em cứ để Đức Chúa Trời rút tay Ngài ra một lần, và xem điều gì xảy ra. Đó là một...Tôi liên tục cầu xin, “Đức Chúa Trời ôi, đừng sai nó đến. Xin thương xót con. Xin giữ nó cách xa con,” anh em thấy đấy. Tôi—tôi cần sự thương xót của Đức Chúa Trời. Và tất cả chúng ta cần điều đó.

⁸⁵ Bây giờ chúng ta thấy rằng, Ê-sai, ông đã nương dựa vào cánh tay của vị vua tốt lành đó, và bây giờ cánh tay đó đã bị lấy đi khỏi ông; và nhà vua đã chết, và chết vì bệnh phung, trong sự xấu hổ. Bây giờ, Ê-sai...Trong suốt thời gian này, nhà vua bị cất đi, ồ, lúc

đó con trai trẻ của ông đã thay thế. Và chúng ta thấy rằng—rằng dân sự đã đi vào một—một giai đoạn vô đạo đức kinh khủng.

⁸⁶ Khi không có người lãnh đạo tin kính thực sự, thì dân sự bắt đầu đi vào tình trạng vô đạo đức. Tôi nghĩ đó là vấn đề với chúng ta ngày nay, trong đất nước chúng ta, trong các giáo hội của chúng ta, và các thứ. Chúng ta cần những nhà lãnh đạo tin kính, người nào đó làm gương.

⁸⁷ Và, nhưng Ngài đã cho Ê-sai biết ở đây rằng ông không thể nương dựa vào con người. Vì vậy Ê-sai, một ngày nọ, khi ông đi lang thang khắp nơi, ông chắc phải mệt mỏi hết sức, biết mình có trách nhiệm lớn lao, ông đi xuống đền thờ để cầu nguyện. Bây giờ đó là điều tốt để làm, cho tất cả chúng ta. Đi xuống đền thờ để cầu nguyện.

⁸⁸ Và chúng ta để ý khi ông đang cầu nguyện tại bàn thờ, đột nhiên, là một nhà tiên tri, ông đã có một sự hiện thấy. Và, khi đó, ông nhìn lên và thấy Đức Chúa Trời, Vua, đang ngồi trên ngai cao sang, được tôn cao, trên ngai của Ngài, và vạt áo của Ngài đã đầy dẫy nơi đó, anh em thấy đấy. Rồi ông đã thấy một tấm gương thực sự. Ông đã thấy một Đấng mà ông có thể đặt niềm tin vào, mà có thể không bao giờ bị bệnh phung, một Đấng mà có thể không bao giờ sai. Nói cách khác, Ngài đang phán với Ê-sai, “Đấy, người đặt hy vọng của người vào người nào đó, và nó đã thất bại. Người đặt...nhìn vào người đàn ông này như một tấm gương, và—và anh ta đã sai. Bây giờ hãy nhìn lên Đây, vào Ta, Ta là Đức Chúa Trời không hề thất bại.”

⁸⁹ Và tôi—tôi nghĩ đó là những gì chúng ta nên làm ngày hôm nay, như những tôi tớ của Ngài, nên nhìn vào Ngài. Chúa Jêsus là tấm gương của chúng ta. Và chúng ta phải nhìn lên Ngài, là Đấng Khởi Nguyên và Đấng Hoàn Tất của đức tin chúng ta.

⁹⁰ Bây giờ chúng ta thấy, trong khả tượng này, ông đã thấy Đức Chúa Trời được ngồi trên ngai cao sang. Rồi ông để ý một điều khác. Lưu ý, xung quanh Ngài, và trong đền thờ nơi Ngài ngự, là những Sê-ra-phin trên Trời này.

⁹¹ Nếu anh em kiểm tra ngôn từ đó, tôi nghĩ nó chỉ được sử dụng khoảng một hoặc hai lần trong Kinh Thánh. Và nó—nó không

phải là những Chê-ri-bum, nhưng nó ở ngay sau những Chê-ri-bum. Điều gì đó giống như một Hữu thể Thiên sứ; và tuy nhiên nó không phải là một Thiên sứ, và nó là một Thiên sứ, nhưng đó là một Người đặc biệt. Họ là gì, Họ là người đốt của lễ, trong Kinh Thánh. Và nơi mà của lễ, dĩ nhiên, mang vào hay dẫn vào... mở đường cho tội nhân, đến với sự thánh khiết. Và những Sê-ra-phim này đang đốt của lễ được yêu cầu, Họ—Họ đi đến...Đó là bốn phận của Họ.

92 Và Họ đã ở đây, bay khắp đền thờ trong khi Ê-sai ở trong sự hiện thấy, và cả đền thờ trở nên đầy khói. Và Họ đang kêu lên, Người này với Người kia, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng! Thánh thay, thánh thay, thánh thay!” Ô, nói cách khác, “Có Điều gì đó không thể thất bại. Đó là tấm gương của người. Đó là Vua để hướng đến. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!”

93 Và bây giờ chúng ta thấy rằng đây là những sinh vật có sáu cánh. Và bây giờ chúng ta sẽ nghiên cứu lý do có sáu cánh. Họ đã có, chúng ta thấy, Họ có hai cái che mặt Họ, hai cái che bàn chân của Họ, và đang bay với hai cánh.

94 Bây giờ để ý, trước tiên, rằng những tạo vật này đang hầu việc trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và đó là bốn phận của Họ, là kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng!” Và Họ đã kêu khóc, ngày và đêm, trong sự Hiện diện của Ngài, khi của lễ đang nằm ở đó. “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng!”

95 Và tôi muốn anh em để ý điều gì đó ở đây, và suy nghĩ. Những Sê-ra-phim đó có hai cánh che mặt của Họ. Tại sao Họ muốn che mặt của Họ? Bởi vì Họ đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và cứ suy nghĩ, nếu các Thiên sứ thánh phải che mặt Họ, trong sự Hiện diện của Ngài, còn chúng ta thì sao? Có đôi cánh che mặt Họ, tượng trưng cho sự tôn kính.

96 Nhưng, ngày nay, chúng ta thấy rằng không có sự tôn kính. Hầu như anh em khó có thể tìm thấy sự tôn kính. Họ không có sự kính trọng đối với Đức Chúa Trời. Họ đứng và hát bài *Chúa Ban Phước Nước Mỹ*, với bàn chân trần trong quán rượu. Và thật kinh khủng, cách họ làm.

⁹⁷ Tôi đã đi hỏi mua một cái bánh mì kẹp thịt, ngày hôm nay, ở một—trong một nơi. Và cô gái trẻ, không nhận xét gì về cô ấy, nhưng tôi nghĩ cô ấy sắp chết. Cô ấy trông giống như cô ấy bị thối mục dưới mắt cô ấy, cô ấy có màu xanh xung quanh mắt. Và—và cô ấy chạy lên, chỉ hầu như không mặc quần áo, và cô ấy nói, “Anh cần gì?”

⁹⁸ Tôi nói, “Cô có thể mang cho tôi một cái bánh xăng-uyt và một—một—một—một—một ly sữa bơ không?”

Và cô ấy nói, “Rượu uyt-xki” về thứ gì đó, loại nào đó.

⁹⁹ Tôi nói, “Không, thưa cô. Cô đã hiểu lầm tôi.” Tôi nói, “Tôi đã nói, ‘sữa bơ.’”

Và cô ấy nói, “Ồ,” nói, “anh không uống gì sao?”

Tôi nói, “Tôi muốn sữa bơ.”

¹⁰⁰ Và cô ấy nói, “Ồ, tất cả anh, anh không muốn...Vào ban đêm chúng tôi phục vụ *thứ này-thứ nọ*.”

Tôi nói, “Tôi là một mục sư.”

¹⁰¹ Cô ấy nói, “Ồ, của chúng tôi...Ồ, các linh mục Công giáo của chúng tôi đến đây và uống.”

¹⁰² Tôi nói, “Tôi—tôi không phải là một linh mục Công giáo, thưa cô. Tôi—tôi muốn...Tôi muốn một ly sữa bơ.” Đường như nó đã làm cho người nữ ấy bị sốc. Cô không biết đó là gì. Hiểu không?

¹⁰³ Và thế giới đã đi vào chỗ như vậy. Bây giờ nếu một linh mục đến và uống, hội chúng có quyền uống; đó là tấm gương của anh chị em, đấy.Ồ, chào ôi, chúng ta đang sống trong một sự thối nát biết bao! Chúng ta cần một sự dọn dẹp nhà cửa, mọi cách từ bực giảng đến...Vâng. Vâng, thưa quý vị, chúng ta chắc chắn vậy. Thật sự thối nát của thế giới!

¹⁰⁴ Và những điều này, không có sự tôn kính, không có sự tôn trọng nào! Dân sự ngày nay, họ không kính trọng Đức Chúa Trời. Họ không có sự tôn kính. Họ lấy Danh Ngài làm chơi, và nói những chuyện đùa tục tĩu. Và—và ngay cả các mục sư truyền đạo cũng làm điều đó. Anh em nghe một—một chuyện đùa, tôi nghĩ sẽ ổn thôi. Nhưng những mục sư truyền đạo nên là những tấm gương, tôi nghĩ, về những gì về—về sự công bình và thánh

khiết. Và đó là lý do tôi nghĩ có lẽ chúng ta—chúng ta không đi xa hơn nữa; chúng ta không, đừng đến điều này, với sự chân thành mà lẽ ra chúng ta nên có trong đó. Khi anh em tiếp tục, và cứ hành động, anh em mất đi hạt giống nhỏ của sự chân thành, anh em biết đấy. Có điều gì đó về nó.

¹⁰⁵ Anh em phải nhớ rằng Đức Chúa Trời đang quan phòng anh em, mỗi giờ. Ngài quan phòng anh chị em khi anh chị em ngủ. Bây giờ, tôi nghĩ lý do mà mọi người làm những điều đó là bởi vì họ—họ—họ—họ—họ không ý thức về sự Hiện diện của Ngài, đấy. Nhưng tuy nhiên Ngài vẫn ở đó, cho dù anh em nghĩ Ngài có mặt hay không. Ngài nhìn thấy mọi ánh nhìn mà anh em làm, và mọi—mọi hành động mà anh em thực hiện. Ngài biết tất cả về điều đó. Nhưng chúng ta nên nhận ra điều đó.

¹⁰⁶ Chúng ta thường có một bài hát ngắn, khi tôi lần đầu tiên đến giữa những người Ngũ Tuần, họ đã hát:

Suốt chặng đường dẫn đến Nhà ở đích thực của
linh hồn,
Có một Con Mắt đang theo dõi bạn;
Mỗi bước đi mà bạn bước, Con Mắt vĩ đại này
thức tỉnh,
Có một Con Mắt đang dõi theo bạn.

Thấy không? Anh em còn nhớ bài hát không? [Hội chúng nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ điều đó đúng.

¹⁰⁷ Sự vô sở bất tại của Đức Chúa Trời biết những gì bạn đang làm, và ngay cả những ý tưởng của bạn. Một lần trong khi tôi đang ở trong một khái tượng, tôi đang nói với một Đấng đang đứng bên cạnh tôi; và Ngài phán lại, Ngài phán, “Ý nghĩ các người ở trên Trời lớn hơn tiếng của các người ở dưới đất.” Ngài biết bạn đang nghĩ gì. Anh em có thể nói anh—anh em làm *điều này*, và anh em làm *điều kia*, và, nhưng, anh em thấy, tận đáy lòng của mình, nếu anh em nghĩ khác, anh em—anh em đang làm điều gì đó sai trật. Anh em nên là chính mình, đấy. Tắm—tắm lòng, miệng sẽ nói những gì trong lòng. Thấy không? Và vì vậy chúng ta thấy rằng nhiều người không nhận ra sự—sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁸ Anh em biết đấy, họ nên giống như Đa-vít, người đã làm vừa lòng của Chính Đức Chúa Trời. Ông nói, “Chúa luôn ở trước mặt tôi.” Bất cứ nơi nào ông đi, ông đều nhớ Đức Chúa Trời luôn ở trước ông. “Ngài ở bên hữu tôi, và tôi sẽ không bị lay chuyển,” bởi vì Đức Chúa Trời ở bên hữu ông.

¹⁰⁹ Sự tôn kính! Chúng ta nên tôn trọng nhau, tôn kính nhau, như anh em, chị em. Và hãy yêu thương nhau, với tình yêu bất diệt. Anh em nói, “Ồ, tôi thật sự không thể.”Ồ, cứ ở lại đây lâu hơn một chút, và rồi anh em cũng sẽ thích mọi người. Anh em sẽ yêu những người không yêu thương mình. Đó thực sự là một dấu hiệu tốt của Cơ-đốc giáo: khi anh em có thể, từ tấm lòng mình, yêu những người không yêu thương mình. Yêu người không được yêu thương.

¹¹⁰ Chúa Jêsus phán, “Nếu các người chỉ làm ơn cho những người mà làm ơn cho các người, ồ, những người thu thuế cũng làm giống như vậy.” Nhưng, hãy xem, anh em phải tử tế với những người không tử tế với anh em. Hãy làm điều tốt cho những người mà sẽ làm điều ác với anh em. Luôn luôn nhớ điều đó. Hãy giữ điều đó trước anh em, rằng Đức Chúa Trời đang quan sát anh em. Hãy nhớ, Đức Chúa Trời tốt lành với anh em khi anh em làm điều dữ với Ngài. “Trong khi anh em còn là tội nhân, Đấng Christ đã chết thay cho anh em.”

¹¹¹ Bây giờ chúng ta tìm thấy, rằng, những đôi cánh này che mặt của Họ là bởi vì Họ đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, một cách tôn kính. Và nếu một Sê-ra-phim thánh khiết phải giấu mặt Ngài đằng sau tấm che đặc biệt, Đấng không biết tội lỗi, không bao giờ phạm tội, tuy nhiên nhưng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Thánh khiết phải che giấu khuôn mặt thánh khiết của Ngài trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì một kẻ giả hình sẽ làm gì vào Ngày đó? Người sa ngã sẽ làm gì vào Ngày đó? Những người không tin kính sẽ làm gì vào Ngày đó, khi anh em đến? Và anh em sẽ phải đối diện với Ngài.

¹¹² Có một điều duy nhất. Anh em nói, “Nhưng Ngài không hề tạo cho tôi đôi cánh để che mặt.” Nhưng Ngài đã đổ Huyết của Chính Con Ngài, để anh em có thể lấy che mặt mình. Đúng vậy.

Đó là sự bao phủ duy nhất của Ngài mà Ngài dành cho nhân loại, là Huyết của Chúa Jêsus Christ.

¹¹³ Bây giờ, thứ hai, Họ có đôi chân của Họ được bao phủ với đôi cánh, dưới bàn chân họ. Bây giờ điều đó tượng trưng cho sự khiêm tốn. Ô, có một lời đã bị đánh mất ngày nay, với nhiều người. Sự khiêm nhường trong sự Hiện diện của Ngài. Tự hạ mình trong sự Hiện diện của Ngài.

¹¹⁴ Tôi đã thấy Đức Thánh Linh đến trong phòng và—và thực hiện và làm hoàn toàn chính xác những điều mà Kinh Thánh đã nói Ngài sẽ làm, phân biệt, và tôi đã thấy nhiều người đứng dậy và bước ra. Tôi đã thấy nhiều người ngồi và nói chuyện, và cười cợt và làm trò cười về Nó, trong khi nó đang diễn ra.

¹¹⁵ Tôi nhớ một đêm nọ, một mục sư dẫn đến hai mươi tám người trong hội chúng của mình, và đang ngồi. Điều này đã xảy ra ở Jonesboro, Arkansas.

¹¹⁶ Có một cậu bé bị động kinh, cậu ấy lên cơn động kinh. Và đó là ma quỷ. Đó là một con quỷ. Đó là những gì nó xảy ra. Họ không biết, các bác sĩ không biết điều đó là gì. Đó là một—đó là một con quỷ. Và họ đặt một...một cái kẹp quần áo với một—một—một miếng giẻ quấn quanh nó; khi cậu ấy bị lên những cơn đau này, họ sẽ nhét nó vào miệng cậu, bởi vì cậu ấy sẽ nhai lưỡi mình như vậy. Và họ đã đưa cậu bé lên, và—và cậu bé đã lên cơn ngay trên bục giảng. Dĩ nhiên, khi họ có chút phấn khích, họ sẽ chịu đựng một điều. Vì vậy trong khi chúng tôi đang chuẩn bị cầu nguyện cho cậu bé, tôi nói, “Mọi người sẽ cúi đầu trong sự tôn kính chứ?” Và tôi—tôi đã cầu nguyện cho cậu ấy, và linh—linh đó không muốn rời khỏi cậu bé.

¹¹⁷ Và tôi nhìn quanh, và tôi thấy một nhóm nhỏ đang ngồi trong một chỗ. Tôi nói, “Các anh cúi đầu chứ?” Tôi nói, “Các anh phải vâng lời.” Tôi nói, “Đó là sự ủy thác, ‘Nếu người làm cho người ta tin người, và thế thì người hãy chân thành khi người cầu nguyện.’” Tôi nói, “Anh sẽ cúi đầu chứ?” Người đó chỉ cười nhạo tôi.

¹¹⁸ Và vì vậy tôi quay lại, nhưng, điều này, nó sẽ không rời khỏi cậu bé. Và bây giờ đây là hàng trăm người, gấp năm lần những

người đang ngồi ở đây tối nay, đang ngồi ở đó, vâng, nhiều lần. Họ tuyên bố có hai mươi tám ngàn người ở đó. Vì vậy—vì vậy đã có—đã có, tất cả họ đã...

119 Và rồi tôi nói, “Tôi—tôi sẽ không làm điều đó, thưa ông.” Và ông ta thuộc về một—một giáo hội giáo phái chỉ đơn giản cười nhạo sự chữa lành Thiên liêng, không tin có chuyện như vậy.

120 Vì vậy tôi nhìn quanh, cậu bé tội nghiệp đó, cổ họng cậu ấy bị sưng tấy lên, mẹ cậu ấy đang cố gắng nín khóc như *thế*, và cậu bé cố gắng nuốt, và tiếp tục.

121 Tôi nói, “Lạy Cha Thiên thượng, xin đừng để cậu bé vô tội này phải chịu khổ vì nhóm người phạm tội đó, đấy.” Tôi nói, “Đó là Lời của Ngài—của Ngài, và con—con đã thành thật và đã nói với họ. Và rất nhiều người bị động kinh đã được chữa lành ở đây tại buổi nhóm.” Tôi nói, “Đừng để cậu bé vô tội này phải đau khổ. Người mẹ và người cha đã đưa cậu ấy đến đây. Con cầu xin sự thương xót.”

122 Rồi tôi quay lại, tôi nói, “Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus, bởi đức tin, bởi sự ủy thác của tôi được Đức Chúa Trời Toàn Năng ban cho tôi, ma quỷ này không thể giữ cậu bé này. Anh em được tự do, đấy. Nếu kẻ không vâng lời sẽ không vâng lời, thì người có quyền tự do đi đến với họ, nhưng hãy ra khỏi chàng trai đó.”

123 Và tôi đã thấy hai mươi tám người, với mục sư của họ, rơi vào tình trạng động kinh, đi xung quanh và xung quanh, và xung quanh và xung quanh, trong nền nhà như thế. Và theo như tôi biết, họ vẫn có nó, đấy.

124 Bây giờ, anh em thấy, anh em không được bất kính. Anh em phải tự hạ mình. Bao nhiêu người trong các bạn đã ở trong các buổi nhóm và đã thấy những điều tương tự xảy ra trong các buổi nhóm của tôi? Chỉ...Tại sao, hiểu không? Chắc chắn. Vâng, thưa quý vị.

125 Một lần họ mang đến một người đàn ông để thôi miên tôi. Tôi đoán nhiều người trong anh em còn nhớ điều đó. Và họ—họ muốn đưa anh ta đến các trại quân đội, và—và bắt những người lính này và thôi miên họ, khiến họ sửa như một con chó. Và họ sẽ làm trò đùa với tôi. Vì vậy tôi đã ở trong một thánh phòng, và

họ mang theo người đàn ông này. Và—và tôi cảm thấy, khi hàng người cầu nguyện bắt đầu, có một tà linh ở đâu đó.

126 Anh em có thể luôn luôn nhận ra chúng và nghi ngờ đó. Họ nghĩ họ không...Nó đã...Anh em có thể cảm thấy điều đó, nó khác hẳn.

127 Vì vậy sau đó tôi có thể nói nó ở đâu, nhưng tôi không thể nhìn thấy người đó ở đâu. Sau một lúc, tôi đã tìm thấy nó và tôi đã thấy nó là gì. Tôi nhìn bóng tối đó bao trùm lấy anh ta. Và tôi không muốn nói điều đó, nhưng chỉ quay lại với anh ta, nói, “Đứa con của ma quỷ,” đây, “tại sao ma quỷ đặt trong tâm trí anh để làm điều đó? Bởi vì hắn đã làm điều đó,” Điều gì đó đang nói điều đó trong tôi, “họ sẽ mang anh ra khỏi đây.” Và anh ta vẫn bị liệt. Thấy không?

Hết thư này đến thư khác, “Hãy đến với anh ta!”

128 Tôi nói, “Điều duy nhất tôi biết, là sự ăn năn. Đây, tôi chưa bao giờ làm điều đó. Đó là sự bất kính của anh em trước Đức Chúa Trời.” Thấy không? Bây giờ anh em đừng làm thế. Chúng ta...

129 Chúng ta đã đến những lúc mà người ta nghĩ rằng sự thánh khiết này trước mặt Đức Chúa Trời chỉ là một sự nhạo báng nào đó, hoặc hầu như một—một nhóm người nào đó mà không biết, một loại giáo phái nào đó hay một phe phái nào đó, hay điều gì đó. Nhưng hãy để tôi đảm bảo với anh em, thưa anh em! Có thể có nhiều sự nhạo báng. Tôi—tôi không nói là không có; tôi—tôi—tôi không thể nói điều đó. Tôi chỉ là một con người. Tôi không đoán xét. Tôi chỉ giảng. Nhưng có một Đức Thánh Linh chân chính, Quyền năng sứ đồ chân chính của Đức Thánh Linh. Và ở nước ngoài, và các thầy phù thủy và các thứ nổi lên, họ là những con quỷ, để thách thức.Ồ, nếu chúng ta chỉ...Tôi muốn phá vỡ đề tài của tôi ở đây, để nói với anh em về những điều đó. Và điều gì? Đức Thánh Linh, chưa bao giờ một lần tôi từng thấy Ngài không làm điều đó. Ngài sẽ làm điều đó mọi lúc.

130 Để ý bây giờ, họ đặt, có đôi cánh che chân họ vì sự khiêm nhường. Chúng ta không thích tự cúi đầu. Chúng ta muốn nghĩ rằng chúng ta là người nào đó.

¹³¹ Tôi nhớ cách đây không lâu, tôi đã ở trong một viện bảo tàng nhỏ, và—và họ đã phân tích—phân tích về một người đàn ông nặng gần bảy mươi ký, thân thể của anh ta đáng giá bao nhiêu trong các chất hóa học. Tôi tin đó là tám mươi bốn xu, một người đàn ông nặng gần bảy mươi ký, chất hóa học trong cơ thể của—của anh ta. Anh ta có một ít can-xi, và một—một ít chất tẩy trắng có thể đủ để rắc lên ổ gà mái, và vân vân. Đó chỉ gần như là tất cả những gì ông—ông có trong mình, nặng gần tám mươi bốn ký... hay tôi muốn nói tám mươi bốn xu, cân nặng gần bảy mươi ký.

¹³² Có hai thanh niên đang đứng đó, nhìn vào điều này. Và tôi đang đứng ngay phía sau họ, như một người trong họ đã nói, “Ồ,” nói, “John, rốt cuộc chúng ta không đáng giá lắm, phải không?” Và anh ấy nói, “Tôi nghĩ chúng ta không phải thế.”

¹³³ Và tôi nói, “Ồ, các bạn, điều đó đúng, đấy, các bạn không đáng lắm với các chất hóa học. Nhưng các bạn có một linh hồn bên trong, đấy, điều đó đáng giá một triệu thế giới, đấy.” Đúng vậy. Thấy không?

¹³⁴ Nhưng tuy nhiên chúng ta—chúng ta muốn quan tâm, chúng ta có được sự kiêu hãnh trong tám mươi bốn xu này, bọc nó lại trong một cái áo choàng năm trăm đô-la, và—và nghênh mũi lên không trung, và nghĩ rằng chúng ta—chúng ta đang làm điều gì đó. Tôi không có ý nói đùa, đây không phải là trò đùa, điều này—điều này chỉ đang nói cho anh em biết chúng ta là ai. Thấy đó, chúng ta là—chúng ta là—chúng ta là...

¹³⁵ Chúng ta không có sự khiêm nhường. Chúng ta không muốn, và mọi người không muốn. Đôi khi anh em đi đến một nhà thờ mà mọi người ăn mặc thật đẹp, họ—họ sẽ đi vào; và nếu anh em ăn mặc thật không phù hợp, họ sẽ nhìn vào anh em và trò chuyện, anh em biết đấy. Và nó làm cho nó... Họ không nên làm điều đó, và xưng nhận Cơ-đốc giáo. Tôi—tôi—tôi nghĩ đó chỉ là một nghề nghiệp và không phải là sự sở hữu. Bởi vì tôi tin rằng một—một kinh nghiệm thời xưa thực sự với Đức Chúa Trời sẽ làm cho một người mặc áo vét-tông khoác tay quanh một người mặc quần áo lao động, và nói, “anh ơi.” Tôi—tôi thực sự tin điều đó. Đó là sự thật. Một người mặc váy hoa với người mặc váy lụa, sẽ gọi, “chị ơi.” Vâng, thưa quý vị. Bởi vì, không phải là quần áo,

không phải là con người. Đó là Đấng Christ, những gì ở bên trong, và chúng ta nên tự hạ mình.

¹³⁶ Bây giờ chúng ta thấy rằng, đó là, những Thiên sứ này đã che chân Họ, hay những Sê-ra-phim này.

¹³⁷ Môi-se, khi ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, rằng, hãy xem ông bên Trụ Lửa đó mà đã trở lại trong bụi cây đang cháy đó, Chúa đã phán ra. Và bất cứ ai cũng biết Trụ Lửa đó là Đấng Christ, Ngài là Thiên sứ của Giao ước. “Môi-se đã lìa bỏ xứ Ê-díp-tô, coi trọng sự sỉ nhục về Đấng Christ là quý báu hơn những kho báu của xứ Ê-díp-tô.” Vì vậy, Đó là Thiên sứ của Giao ước. Và khi Ngài hiện ra trong bụi gai đang cháy đó bên cạnh, tại sao, trước mặt Môi-se, và Tiếng phán, “Hãy cởi giày người ra.” Chân của ông, đấy. “Hãy cởi giày người ra, vì đất mà người đứng là thánh.” Môi-se tự hạ mình xuống, bằng cách cởi giày ra.

¹³⁸ Cũng Trụ Lửa đó đã xuất hiện với Phao-lô trên đường đến Đa-mách, ngày nọ.

¹³⁹ Anh em nhớ, Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất...Họ nói, ngày nọ họ nói đã có...Trong Thánh Giăng 6, họ đang uống nước từ nguồn, và vui mừng. Và Ngài phán, “Ta—Ta là Nước đến từ Vầng Đá đỏ. Ta là Bánh Sự Sống đến từ Thiên đàng,” anh em thấy đấy, như thế.

¹⁴⁰ Họ không thể tin điều đó. Họ nói, “Ồ, ở đây! Chúng tôi biết Ngài bị quỷ ám, và Ngài bị điên,” nó có nghĩa là *điên rồ*. “Bởi vì, Ngài chưa quá năm mươi tuổi, và Ngài nói Ngài đã thấy Áp-ra-ham sao?”

Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA HẰNG HỮU. Vâng, TA HẰNG HỮU.”

¹⁴¹ Bây giờ chúng ta thấy điều đó, rằng Chúa Jêsus đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời. Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Khi Trụ Lửa này đã trở nên xác thịt, Đức Chúa Trời đến từ cương vị làm Cha, [Băng trống—Bt.]...Phận làm con, và khi Ngài đến trong thuộc tính này. Ba thuộc tính; Cha, Con, và Thánh Linh. Khi Đức Chúa Trời trở nên thể hiện trong xác thịt, Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời. Và Ta đi về với Đức Chúa Trời,” và Ngài đã thăng thiên.

¹⁴² Và—và Sau-lơ thành Tạt-sơ, trên đường đi xuống Đa-mách, ông đã bị một Ánh Sáng giáng vào. Và khi đó, ông ngược lên. Và người Do Thái đó sẽ không bao giờ gọi bất cứ điều gì là “Chúa” nếu Nó không phải là Trụ Lửa đó. Ông đã nhìn thấy Ánh sáng đó ở đó, và ông nói, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Hỡi Sau-lơ, thật khó cho người đá vào những gai nhọn.”

Và ông nói, “Ngài là Ai, lạy Chúa?”

Ngài phán, “Ta là Jêsus.” Đây, Trụ Lửa lần nữa.

¹⁴³ Hãy nhìn xem Sau-lơ, đã tự hạ mình trong bụi đất, đây, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Sự khiêm nhường! Bị té xuống đất, có lẽ nằm ngửa, ngược lên.

¹⁴⁴ Và Trụ Lửa đó đang di chuyển chung quanh đó, ông đã thấy và biết, như một giáo sư dưới thời Ga-ma-li-ên, giáo sư vĩ đại của thời đó, ông biết rằng Đức Chúa Trời đã dẫn dắt dân sự Ngài trong hình dạng của một Trụ Lửa. Và Lửa đó, Trụ Lửa, đã trở nên xác thịt và ở giữa họ, và đã bị đóng đinh vì tội lỗi của họ, “Và Ta đến từ Đức Chúa Trời; và đi trở về với Đức Chúa Trời,” và Ngài ở đây, vẫn trong Danh Đức Chúa Jêsus.

¹⁴⁵ Và rồi chúng ta tìm thấy trong đó, sau ngay trước đó, Giảng Báp-tít, người vĩ đại nhất trong tất cả các nhà tiên tri. Tất cả các nhà tiên tri đã nói về Ngài đến; Giảng nói, “Đây là Ngài.” Ông—ông đã giới thiệu Ngài với thế gian. Và Giảng đang đứng đó trong nước, khi ông đang làm phép báp-têm, và ông—ông đang nói, “Sẽ đến lúc khi của lễ hằng ngày sẽ được cất đi khỏi đền thờ, và sẽ có một Người là của lễ dâng.” Và Giảng chắc chắn rằng ông sẽ gặp Đấng Mê-si.

¹⁴⁶ Anh em thấy, khi Giảng được kêu gọi, cha ông là một thầy tế lễ. Nhưng thường thì một người con trai đi theo, vào thời đó, và thậm chí trong những người Đông phương cho đến ngày nay, đi theo nghề của cha mình. Và thông thường ông sẽ là một thầy tế lễ. Nhưng Giảng không bao giờ đến trường. Bởi vì, Giảng được sinh ra, từ trong lòng mẹ, “đầy đầy Đức Thánh Linh.”

¹⁴⁷ Khi, Ê-li-sa-bét đã thụ thai và đứa bé đã không cử động trong tử cung của bà. Khi Ma-ri được Thiên sứ, Gáp-ri-ên thăm viếng,

và phán với nàng rằng chị em họ của nàng là Ê-li-sa-bét, người đã mang thai, cũng đã thụ thai. Và Ma-ri chạy đến gặp bà. Và bà đã giấu mình, và bà lo lắng vì đứa bé đã không cử động trong sáu tháng, và đó là điều bất thường. Và vì vậy bà đã thấy Ma-ri đến, bà chạy ra và gặp nàng, và ôm nàng. Và bà nói, bắt đầu nói. Và—và bà nói, “Tôi biết cô ấy sẽ làm mẹ.” Nàng nói, “Vâng, và tôi—tôi cũng sắp làm mẹ.”

“Ồ, tôi đoán em và Giô-sép đã kết hôn.”

“Không, không. Chúng tôi chưa kết hôn.”

“Và em sắp làm mẹ à?”

148 “Vâng. Đức Thánh Linh đã phủ bóng trên tôi, và nói Đấng Thánh đó sẽ được sinh ra bởi tôi, trong tôi, sẽ là Con của Đức Chúa Trời, và tôi nên gọi Danh Ngài là ‘Jêsus.’”

149 Và ngay khi Lời đó “Jêsus” được phán ra lần đầu tiên từ môi miệng con người, một em bé chưa bao giờ có sự sống trong nó, tuy nhiên, đã nhận được sự sống trong tử cung của mẹ nó và bắt đầu nhảy nhót vì vui mừng. Và nếu Danh của “Jêsus Christ” sẽ mang lại sự sống cho một đứa bé đã chết, thì Điều đó phải làm gì với một hội thánh được sinh lại mà tuyên bố được đầy đủ Đức Thánh Linh? Thấy không?

150 Bây giờ đây sẽ là loại con trai gì? Ông đã thông báo về Đấng Mê-si sắp đến. Ma-la-chi 3 nói ông sẽ làm. “Kìa, Ta sai sứ giả Ta đến trước mặt Ta.”

151 Bây giờ, nếu ông đã đi xuống thần học viện, một số mục sư truyền đạo ở dưới đó, nói, “Bây giờ, hồi Giảng, ông được thông báo về Đấng Mê-si, tại sao, ông—ông biết rằng Chú Joe ở đây, hoặc—hoặc—hoặc Cha Jim, hoặc một số người trong họ, ông biết anh ấy có tất cả những—những—những—những phẩm chất của Đấng Mê-si, đó là anh ấy, Giảng à,” đó—đó...thấy, ông đã bị ảnh hưởng bởi con người.

152 Ông đã đi vào đồng vắng, và ông đã ở lại với Đức Chúa Trời. Đó là thần học viện tốt nhất mà tôi biết. Bởi vì, công việc của ông là quá quan trọng đối với một số người đang nói với ông, và đưa ông ra khỏi những công việc xã hội quan trọng. Đây, ông đã có một—một công tác, ông đã được sinh ra vì điều gì đó. Và Giảng

đã biết điều đó khi ông xuất hiện, rao giảng, rằng Đấng Mê-si đã ở trên đất lúc đó.

¹⁵³ Chắc chắn như những nhà thông thái họ đã biết, khi họ nhìn xuống từ Ba-by-lôn và họ thấy ba ngôi sao thẳng hàng, đó là dấu hiệu Đấng Mê-si đã ở trên đất rồi. Đó là lý do họ kêu lên, “Ngài ở đâu, Vua dân Do-thái được sanh ra ở đâu?” Và giáo hội đã không có câu trả lời. Họ không có nó ngày hôm nay. Kinh Thánh là những gì có nó. Lời Đức Chúa Trời là những gì có nó. Đúng vậy.

¹⁵⁴ Chúng ta thấy, trong tất cả, rằng Giảng phải thông báo về Đấng Mê-si. Và ông đã có...Ông sẽ chỉ biết Đấng Mê-si đó bởi một dấu hiệu. Đó là cách ông biết Đấng Mê-si. Đó là cách duy nhất Đức Chúa Trời từng bày tỏ chính Ngài; bởi một dấu hiệu Kinh Thánh. Và ông đã quan sát. Ông đứng ngoài đó, ông nói...

Họ nói, “Ông có phải là Đấng Mê-si không?”

¹⁵⁵ Ông nói, “Không. Ta thậm chí không xứng đáng để chạm vào giày của Ngài.” Ông nói, “Nhưng Ngài là Một...Có một Đấng đang đứng giữa các ngươi.”

¹⁵⁶ Ồ, chao ôi, đừng nghĩ tôi bị kích động! Tôi biết tôi đang ở đâu. Không, nhưng thật cảm thấy tốt khi tôi nghĩ về điều đó, đây, “có một Đấng ở giữa anh em.” Và tôi nói điều đó tối nay. Có một Đấng ở giữa anh em, Đức Thánh Linh lớn được hứa tuôn đổ ra trong ngày sau rốt. Tôi thấy dấu hiệu của Ngài liên tục, và tôi biết Ngài là Đấng Mê-si bởi vì Ngài vẫn làm dấu hiệu Đấng Mê-si.

¹⁵⁷ Ở đó Ngài đứng giữa họ. Ông nói, “Có một Đấng ở giữa các ngươi. Ta không xứng đáng để chạm vào giày của Ngài, để mở dây giày của Ngài. Ngài là Đấng sẽ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Lửa.”

¹⁵⁸ Và một ngày kia, bước ra từ giữa họ đến một Người bình thường, bước ra. Giảng nhìn lên, và ông nói, “Kìa, đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi thế gian đi.” Và khi ông làm thế, ông đã thấy. Ông nói, “Tôi biết Ngài bởi vì có một dấu hiệu đi theo Ngài.” Và hãy xem ở đây, có hai trong những người vĩ đại nhất trên trái đất, đang đứng đối mặt. Giảng...

¹⁵⁹ Tôi nhớ Tiến sĩ Roy Davis, người đã phong chức cho tôi trong giáo hội Báp-tít Truyền giáo, ông ấy nói, “Anh biết đấy, điều gì đã

xảy ra ở đó, Billy,” nói, “điều gì đã xảy ra...”

¹⁶⁰ Khi Giăng nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài, và tại sao Ngài lại đến với tôi?” Hãy xem sự khiêm nhường của Giăng. Ông nói, “Tôi—tôi cần được Ngài làm phép báp-têm, sao Ngài lại đến với tôi?” Đó là Đấng Mê-si và tiên tri của Ngài, những người quan trọng của thời đại, những người quan trọng chính của Kinh Thánh, đang đứng đó, Người này nhìn người kia. Giăng trong sự khiêm nhường, nói, “Tôi cần được Ngài làm phép báp-têm, sao Ngài lại đến với tôi?”

¹⁶¹ Chúa Jê-sus phán, “Cứ làm như vậy, vì chúng ta phải làm trọn mọi sự công bình.” Và, nói, Giăng đã chịu đựng Ngài.

¹⁶² Tôi nhớ Bác sĩ Davis. Anh ấy có thể đang ngồi hiện diện. Bác sĩ Davis, không nói điều này chống lại anh, nhưng tôi—tôi—tôi... Ông nói, “Giăng, trước tiên Chúa Jê-sus đã làm phép báp-têm cho Giăng, bởi vì Giăng chưa chịu phép báp-têm.” Và rồi nói, “Rồi Giăng đã làm phép báp-têm cho Chúa Jê-sus.” Điều đó không bao giờ thật sự đúng với tôi.

¹⁶³ Vì vậy một ngày nọ trong khi Đức Thánh Linh ở gần, và trong một khái tượng, tôi đã thấy nó là gì.

¹⁶⁴ Đó là Giăng và Chúa Jê-sus, đang đứng đối mặt, vị tiên tri mà Lời đến với. Và Lời đã đến với nhà tiên tri. A-men. Và Ngài phán, “Cứ như vậy đi. Nó đã đúng. Chịu đựng. Nhưng như vậy chúng ta phải làm trọn mọi sự công bình.” Nhà tiên tri biết rằng đó là Chiên Con, và Chiên Con phải được rửa sạch trước khi Nó được dâng lên. A-men. Vì vậy ông đã làm điều đó. Thấy điều đó không? Vị tiên tri, là Lời, và Nó đã đến với ông.

[Một chị em nói tiếng lạ, một anh em thông giải—Bt.] A-men.

¹⁶⁵ Giăng, nhà tiên tri, Lời đến với nhà tiên tri của Ngài, đây, và Lời đến một cách chính xác với nhà tiên tri. “Nó đang trở nên,” nó nói *nên*, điều đó có nghĩa là, “trở nên cho chúng ta để chúng ta làm trọn mọi sự công bình.”

¹⁶⁶ Ô, thật tôi có thể để lại đề tài này trong một phút, thật là đối với chúng ta để làm trọn mọi sự công bình! Giờ là ở đây, điều gì đó, chúng ta phải làm trọn mọi sự công bình. Chúng ta biết phải

làm gì. Đây, chúng ta nên làm điều đó, đúng thế, hãy tin bằng cả tấm lòng.

¹⁶⁷ Để ý, thế thì, chúng ta thấy rằng Giảng đã tự hạ mình trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁸ Vấn đề của nó là, mọi người, anh em, chị em của tôi, và các bạn, là ý thức về sự nhỏ bé của mình. Thấy không? Đừng có ý thức về việc mình lớn như thế nào. Hãy ý thức về anh chị em nhỏ bé như thế nào. Anh—anh chị em nhỏ bé. Tất cả chúng ta đều theo cách đó. Đức Chúa Trời có thể làm mà không có chúng ta, nhưng chúng ta không thể làm mà không có Ngài. Thấy không? Thấy không? Chúng ta—chúng ta không thể làm gì nếu không có Ngài, nhưng Ngài có thể làm mà không có chúng ta.

¹⁶⁹ Đức Chúa Trời chỉ đang cố gắng tìm một người mà Ngài có thể có được trong tay Ngài. Ngài luôn cố gắng làm điều đó. Anh em để ý, xuyên suốt Kinh Thánh, khi Ngài tìm thấy một Ê-sai, khi Ngài tìm thấy một Giê-rê-mi. Rồi Ngài tìm thấy—Ngài tìm thấy Sam-sôn, một ngày nọ; nhưng Sam-sôn đã dâng sức mạnh của mình cho Đức Chúa Trời, nhưng ông đã dâng tấm lòng mình cho Đa-li-la. Đây, ông...

¹⁷⁰ Anh em phải dâng tất cả cho Đức Chúa Trời; sự tôn kính của anh em, sự kính trọng của anh em, mọi thứ mà anh em có. Chỉ đừng là gì cả, chỉ thấy anh em nhỏ bé như thế nào, và đó là những gì Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm. Và đó là sự khiêm nhường thực sự. Đó là cách những Sê-ra-phim này ở trong sự Hiện diện của Ngài, anh em thấy đấy, với khuôn mặt của Họ trong sự tôn kính, bao phủ; đôi chân của Họ, trong sự khiêm tốn.

¹⁷¹ Bây giờ, thứ ba, Họ có thể bay. Họ có hai cánh để Họ hành động.

¹⁷² Đức Chúa Trời đang tỏ cho thấy nhà tiên tri của Ngài ở đây kiểu tôi tớ gì Ngài đã chuẩn bị, tôn kính, khiêm nhường, và năng động. Đó, đấy, đó là một tôi tớ thật của Đức Chúa Trời, những người này nhìn lên Ngài. Ông đang nhìn lên Ê-xê-chia người đã tự đề cao mình, và sa ngã bởi sự kiêu ngạo. Nhưng một tôi tớ, những tôi tớ của Ngài ở trước Ngài, thì cung kính, khiêm nhường, và năng động. Những tôi tớ của Ngài, đó là cách họ nên ăn mặc;

mặc lấy sự tôn kính, khiêm tốn, và thường xuyên bận rộn về công việc của Cha. Vâng, thưa quý vị. Tôn kính, khiêm tốn, năng động.

¹⁷³ Giống như người phụ nữ nhỏ bé, chúng ta đã nói về đêm nọ, bên giếng. Bây giờ, bà có một hạt giống được định trước nhỏ bé đang nằm trong lòng bà, nhưng, ngay khi Ánh sáng đó lóe lên ở đó và bà đã thấy đó là Đấng Mê-si, không mất nhiều thời gian để hành động. Bà thậm chí đã quên cái bình nước mà mình có trong tay. Đó là cách bà hành động nhanh chóng. Bà phải nói với mọi người. Bà phải nói cho người nào khác biết, bởi vì bà tin chắc rằng mình đã tìm thấy Đấng Mê-si. Bà đã đi vào thành phố, và bà nhanh chóng hành động, nói với mọi người.

¹⁷⁴ Đó là Phi-e-rơ, khi ông đã đánh cá suốt đêm, và đang ngồi trên bờ sông sáng hôm đó. Khi Chúa Jê-sus mượn thuyền của ông, và đã đẩy ra một chút từ bờ sông, và đang giảng cho dân sự. Và rồi Ngài phán với Si-môn, “Hãy ra ngoài sâu, và thả xuống để kéo lưới. Hãy thả xuống.”

¹⁷⁵ Ồ, Si-môn nói, “Tôi là một người đánh cá. Tôi—tôi biết khi nào mặt trăng và các dấu hiệu là đúng. Tôi biết khi nào cá đang chạy. Tôi—tôi được sinh ra trên hồ này ở đây. Tôi đã đánh cá suốt đêm mà chưa có lấy được một con cá nhỏ. Tôi đã không bắt được một con nào.” Nói, “Không có cá trong đó. Nhưng ở Lời Ngài,” anh em đấy, “tôi sẽ thả lưới.” Ồ, anh em có thể...

¹⁷⁶ Chúng ta không thể hình dung ra những điều này, anh em, và Đức Chúa Trời đang vượt quá sự hiểu biết, anh em phải tin Nó, đấy. Đức Chúa Trời được biết đến không phải bởi tri thức, không phải bởi học vấn. Ngài được biết đến bởi đức tin, và đức tin mà thôi.

¹⁷⁷ “Ở Lời Ngài! Tôi biết không có cá ở đó. Nhưng Lời Ngài, nếu Ngài phán, ‘hãy thả lưới, thì có cá ở đó,’ Ngài sẽ...đức tin sẽ đặt nó ở đó. Chỉ thế thôi. Tôi sẽ thả lưới.”

¹⁷⁸ Nếu những người đang ngồi ở đây, đó là người đau ốm và—và cần sự giúp đỡ từ Đức Chúa Trời, nếu anh em nói, “Tôi đã đi qua mọi hàng người cầu nguyện, tôi—tôi đã làm mọi thứ, nhưng, theo Lời Ngài, tôi sẽ thả lưới. Tôi đang đến ngay bây giờ, và tôi

sẽ nhận được nó. Tôi tin rằng tôi đang ở trong sự Hiện diện của Ngài. Và tôi...” Và nhận ra điều đó, với sự khiêm nhường, và chân thành và tôn kính. Hãy thả lưới. Hãy nắm giữ nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó làm cho nó như vậy!

¹⁷⁹ Và chúng ta nhận ra, ngay khi ông, là một người đánh cá và biết điều gì để—để bắt được một lượng cá lớn, và ông là một người nghèo, nhưng ông nhanh chóng hành động khi Chúa Jêsus phán “từ nay trở đi người sẽ trở nên tay đánh lưới người.” Ông không mất nhiều thời gian. Ông đã tự hạ mình xuống, sắp mình xuống trước Đấng Christ, thưa, “Xin lui ra khỏi con, Chúa ôi; con là một người tội lỗi.” Thưa, “Con—con—con thật sự không thể ở trong sự Hiện diện của Ngài.”

¹⁸⁰ Ê-sai đã làm giống như vậy. Ông nói, “Tôi là người có môi miệng tội lỗi, và tôi ở giữa một dân tội lỗi.” Ồ, thật ông đã ở trong một tình trạng đó!

¹⁸¹ Phi-e-rơ cũng nói như vậy, và ông tự hạ mình xuống, cúi mặt xuống và cầu xin Chúa lìa khỏi ông. Ngài phán, “Hỡi Phi-e-rơ, đừng sợ, từ nay về sau người sẽ trở nên tay đánh lưới người.” Và ông đã hành động ngay lập tức.

¹⁸² Một lần nọ, có một người mù được Chúa Jêsus chữa lành. Không mất nhiều thời gian để ông hành động; ông đã hành động, truyền bá danh tiếng của Ngài khắp mọi nơi. Người nào đó đến và nói, “Tại sao, ai đã chữa lành cho anh?” thầy tế lễ đã nói. Ông—ông nói, đã nói với ông Đấng đã chữa lành ông.

¹⁸³ Trước tiên họ hỏi người cha và người mẹ. Và người mẹ nói... Ồ, bây giờ, họ sợ, bởi vì nếu—nếu ai đó xưng nhận Chúa Jêsus, ồ, họ sẽ đuổi người ấy ra khỏi nhà họ. Và họ đổ điều đó lại cho con trai tội nghiệp của họ. Họ nói, “Nó đã lớn rồi. Hãy hỏi nó.”

¹⁸⁴ Và ông nói, “Một người, Jêsus người Na-xa-rét, đã chữa lành tôi.”

¹⁸⁵ Ông nói, “Ồ, ngợi khen Đức Chúa Trời!” Nói, “Chúng tôi—chúng tôi là...Chúng tôi không biết gì về Chúa Jêsus người Na-xa-rét này.” Nói, “Anh ta là một tội nhân. Đừng khen ngợi Ngài; hãy dâng tất cả điều đó cho Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta không biết Ngài đến từ lúc nào.”

186 Ô, người mù này đã hỏi họ một câu hỏi rất hay. Và ông nói, “Đó là một điều lạ lùng phi thường. Tất cả các ông là những nhà lãnh đạo thuộc linh ngày nay, và Người này đã mở đôi mắt bị mù của tôi, và tôi bị mù từ khi mới sinh, và tuy nhiên các ông không biết Ngài đến từ đâu. Đấy, vậy thì đó là một điều lạ.”

187 Tôi có thể nói giống như vậy không? Chính Đức Chúa Trời đã hứa sẽ đến trên hội thánh của Ngài, trong ngày sau rốt này, và họ đã không có câu trả lời. Người nhận lãnh đã có câu trả lời.

188 Nói, “Cho dù Ngài có phải là tội nhân hay không, tôi không thể nói điều đó. Nhưng tôi biết một điều; tôi đã từng bị mù, mà bây giờ tôi có thể nhìn thấy.”

189 Tôi đã từng là một tội nhân; tôi được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Tôi biết điều gì đó đã xảy ra với tôi. Tôi...có điều gì đó đã xảy ra. Anh em có thể gọi nó là “thánh quá máu” hay anh em có thể gọi nó là bất cứ điều gì anh em muốn, nhưng Nó đã cứu tôi, cách đây ba mươi năm. Và nó trở nên tốt hơn mọi lúc, vì vậy tôi—tôi vui hưởng điều đó.

Người nào đó nói, “Anh đã trở nên điên rồ.”

190 Tôi nói, “Ồ, thế thì hãy để mặc tôi. Tốt hơn tôi nên đi theo cách này hơn là cách khác, vì vậy cứ để tôi ở lại như vậy. Tôi cảm thấy tốt hơn theo cách này, và làm tốt hơn. Tôi có thể làm nhiều hơn nữa.” Vâng, thưa quý vị.

191 Ông đã hành động ngay lập tức. Vâng, thưa quý vị, ông đã truyền ra danh tiếng của Ngài khắp mọi nơi.

192 Những người ở lễ Ngũ tuần, ngay khi họ thấy rằng Đức Chúa Trời đã giữ lời hứa của Ngài! Chúa Jêsus phán, “Kìa, Ta ban lời hứa,” lời Kinh Thánh, “lời hứa của Cha Ta trên các ngươi. Nhưng các ngươi hãy đợi,” đó là *chờ đợi*, “hãy chờ đợi tại thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các ngươi nhận được Quyền phép từ trên Cao.”

193 Không phải hàng cầu nguyện đầu tiên, hay lần đầu tiên đi qua, nhưng cứ ở lại đó cho đến khi nó xảy ra, đấy. “Cho đến khi,” không phải một ngày, hai ngày, hay mười năm, “chỉ cho đến khi nó xảy ra.” Ở lại cho đến khi!

194 Và khi họ được đẩy dẩy Đức Thánh Linh, họ đã hành động nhanh chóng; ra ngoài đường phố, và la hét, và nhảy múa, và hành động như những người say rượu, và nói các thứ tiếng khác, và thật là một điều kỳ diệu! Họ đã hành động ngay lập tức; ngay khi họ tự hạ mình xuống, đi vào và đóng cửa lại, và chờ đợi Lời Đức Chúa Trời.

195 Ô, những gì chúng ta đã thấy, thưa các bạn! Tôi biết đã muộn và tôi không muốn giữ anh em lâu hơn nữa. Nhưng, hãy xem! Những gì chúng ta đã thấy, trong—trong vài năm qua, nên đặt mỗi người trong chúng ta vào hành động. Nó phải đưa chúng ta vào hành động. Gì vậy? Trước tiên, làm cho chúng ta tôn kính, khiêm nhường, và hành động. Và tình yêu đang cháy trong lòng chúng ta, cố gắng hết sức, để nhìn thấy một thế giới hư mất. Và thấy những dấu hiệu rằng Đức Chúa Trời...Thậm chí, theo như tôi biết, cho đến chính điều cuối cùng mà Hội thánh sẽ nhận lãnh trước khi ngọn lửa từ trời rơi xuống. Cùng một Trụ Lửa đã được nhìn thấy ở đó trong đồng vắng, cũng là Đấng đã đánh Thánh Phao-lô té xuống, là cùng Trụ Lửa thậm chí đã cho phép chính Mình được chụp bức ảnh về Nó, ngay tại đây đang làm điều giống như Nó đã làm ở đó, cùng một Đấng Mê-si.

196 Nếu anh em đặt sự sống của một cây bí ngô vào trong một cây dưa hấu, nó sẽ sinh ra những quả bí ngô. Nếu anh em đặt sự sống của một cây nho vào trong một—một—một cây lê, nó sẽ sanh ra những trái nho, bởi vì đó là sự sống ở trong nó.

197 Và nếu đây là những gì chúng ta thấy và biết, hàng ngàn người trên khắp thế giới biết Nó, khoa học đã làm chứng cho Nó, ở mọi nơi, những bức hình được chụp. Nó ở ngay đây bây giờ. Điều đó đúng, rất thật. Nó ở ngay đây bây giờ! Và nếu Nó không mang cùng loại sự sống Nó đã làm khi Nó ở trong con người, Chúa Cứu Thế Jêsus, nếu Nó không làm điều tương tự trong Hội thánh của Ngài, thì nó sai. Nhưng nếu Nó mang cùng một sự sống, nó phải là cùng một Trụ Lửa đã dẫn dắt Y-sơ-ra-ên. Nó đang dẫn chúng ta đến Đất Hứa. “Trong nhà Cha Ta có nhiều dinh thự,” lời hứa mà Ngài đã ban cho chúng ta, và Nó dẫn chúng ta đến đó. Và chúng ta thấy Nó được chứng thực hoàn toàn, Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Người què bước đi, người điếc nghe,

người mù nhìn thấy, kẻ chết sống lại; những ý tưởng trong lòng không thể bị che giấu, nó được gọi ra ngay, chính những công việc mà Ngài đã làm. Đó là gì, người nào đó? Đó là Đấng Mê-si! Đó là Đấng Mê-si, Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, cùng một Đấng. Điều đó nên đặt...

198 Giáo hội Ngũ Tuần, thay vì cố gắng chỉ trích Nó, nó nên ở trong hành động, mọi nơi, với sự khiêm nhường và yêu thương, cố gắng bày tỏ Nó cho những người hư mất và sắp chết. Chúng ta nên tôn trọng Nó. Chúng ta nên yêu Ngài. Tự hạ mình xuống, tôn kính, và hành động giống như những Sê-ra-phim này đã có, với sự tôn kính và khiêm nhường. Được chứng thực rõ ràng, đã hứa với chúng ta trong những ngày sau rốt, và Nó đây này! Chúng ta thấy Nó. Chúa Jêsus đã phán vậy, nói Nó sẽ xảy ra. Nó đây này, ngay trước khi nó sẽ bị đốt cháy. Dấu hiệu đó về sự Đến của Ngài chứng minh rằng sự Đến đã gần ngay bây giờ. Nó có thể đến bất cứ lúc nào. Tôi không thấy điều gì cản trở sự Cất lên của Hội thánh ngay bây giờ.

199 Ồ, dấu hiệu—ồ, dấu hiệu của con thú ở phía bên kia, hãy nhớ, đây, sự bội đạo, nó đến như hội thánh. Bây giờ hãy đợi, tôi, có lẽ tôi đã nói điều gì đó. Đó là cách của tôi nhìn thấy nó, đây. Và hãy xem.

200 Từng lời từng chữ, nó đã được ứng nghiệm rồi. Nó sẽ đưa chúng ta vào hành động. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúng ta nên đưa mọi linh hồn hư mất, đến với Vương quốc của Đức Chúa Trời, mà chúng ta có thể. Bởi vì, một trong những ngày này anh em sẽ mang chúng đến và nó sẽ không có ích gì. Cánh cửa sẽ bị đóng lại, sẽ không còn nữa.Ồ, họ có thể bị kích động về mặt tinh thần, và phấn khích, và la lớn, và nhảy lên nhảy xuống, và tuyên bố điều này, anh em biết đấy. Nhưng khi người nữ đồng trinh ngủ gục đến mua Dầu, nàng không bao giờ có được Nó. Và anh em đã bao giờ thấy một lần, trong tất cả lịch sử của những ngày sau rốt này, rằng đã từng có một thời mà những người Trưởng Lão, những người Lutheran, mọi thứ khác, có đang cố gắng đến với Sứ điệp ngũ tuần không? Chúa Jêsus đã phán gì? “Trong khi họ đến để mua, đó là lúc Cô Dâu đi vào,” trinh nữ khôn ngoan đi vào. Họ đã không nhận được Dầu. Họ đã không có được Nó. Chỉ

thế thôi. Đó là theo lời Kinh Thánh.

²⁰¹ Và anh em thấy những dấu hiệu này và những điều khác này, mọi thứ đang ngồi ngay trong trật tự cho sự Đến của Ngài.

²⁰² Canh thứ bảy, Ngài đến. Một số người ngủ gục trong canh thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm. Và trong canh thứ bảy có tiếng kêu, “Kìa, Chàng Rể đến!” Thời đại hội thánh thứ bảy, đó là sự thức canh, thời đại mà đã nhìn thấy nó. Và đây là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, vào cuối cùng của nó. A-men. Ồ, đó là...Tại sao các anh em không tỉnh thức, hỡi các thánh đồ của Chúa, tại sao lại ngủ gục khi sự cuối cùng đang đến gần?

²⁰³ Nhưng, hãy nhớ, hội thánh trong Thời đại Lao-đi-xê là trở nên hâm hấp. Ngài phán, “Bởi vì người nói rằng người ‘giàu có,’ và—và người ‘thêm nhiều của cải.’” Và phán, “Người không biết rằng mình lỗ lỏ, đui mù, nghèo ngặt, khốn khổ, và không biết điều đó.” Ngài phán, “Ta sẽ phun người ra khỏi miệng Ta.”

²⁰⁴ Và ở đây chúng ta đang ở sự kết thúc của mọi việc, sự kết thúc của lịch sử, kết thúc của nền văn minh. Anh em có thể thấy. Nhìn ra đường phố.

²⁰⁵ Tôi đang nói chuyện với người lái xe taxi, đang đưa tôi đến. Anh ấy nói, “Ồ, cách duy nhất tôi có thể nói, khi tôi thấy một người đàn ông ở quanh đây hành động lạnh mạnh, tôi biết anh ấy là người lạ.” Thấy không? Bây giờ, đó là một trong những người lái xe taxi của anh em đã nói điều đó. Nói họ sẽ...cách...

²⁰⁶ Nó không chỉ ở đây, nhưng nó ở khắp mọi nơi. Sự kết thúc của mọi thứ; thật độc ác, những con người, và tất cả các loại điều độc ác, và điều đó họ đang làm. Thế giới bị băng hoại. Nhìn ra đường phố. Cứ nhìn vào nó, ồ, chao ôi, ở khắp mọi nơi! Không chỉ ở nước Mỹ; mọi nơi, ồ, đó là một—đó là một Sô-đôm hiện đại.

²⁰⁷ Không có gì để lại, ngoài việc bị đốt cháy. Và, chỉ thế thôi, nó sẽ được tẩy sạch. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Luật pháp của Ngài đòi hỏi điều đó. Nó phải được thực hiện theo cách đó. Khi thân cây ngô đã chấm dứt, nó phải bị hủy diệt. Khi một bông hoa sống hết đời sống của nó thì nó phải chết. Và nền văn minh đã sống qua thời của nó. Thời đại hội thánh đã sống qua điều đó. Các giáo phái đã sống qua điều đó.

²⁰⁸ Đây là thời đại liên hiệp. Có một Liên hiệp Quốc, giáo hội liên hiệp, và nỗ lực liên hiệp. Đó là dấu hiệu của điều gì? Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài đang hợp nhất. Đó là những gì nó được. Đó là tất cả cái bóng và hình bóng. Mọi thứ đều muốn được hiệp nhất hóa, vì vậy đó là một dấu hiệu. Đấng Christ đang chuẩn bị để kết hiệp với Nàng Dâu của Ngài, một Tiệc Cưới đang diễn ra trên bầu trời, vì vậy nó nên đưa hội thánh vào hành động khi chúng ta thấy những dấu hiệu của Ngài ở đây trong tầm tay. Ô, chao ôi! Tất cả những điều này là những dấu hiệu cho chúng ta, ở mọi nơi. Ô, chúng ta nên hành động!

²⁰⁹ Chúng ta, giống như tiên tri thời xưa, Ê-sai, chúng ta thấy những gì con người tự tôn cao đi đến đâu. Chúng ta thấy những gì, những tổ chức này nổi lên và nói, “Ồ, bởi vì anh không thuộc về chúng tôi, anh thậm chí không ở trong đó,” chúng ta thấy những gì xảy ra với họ. Họ mất gì? Giống như họ bị mắc bệnh phung vì tội lỗi, với sự không tin, họ—họ mất đi sự nắm giữ Lời của Đức Chúa Trời. Một số người trong những người này cố gắng, họ đánh đổi, đánh mất sự nắm giữ của họ trên Lời, và đánh đổi Nó để lấy những tín điều. Họ tự nhận lấy điều gì? Một nhóm người bị phung. Đúng vậy.

²¹⁰ Giống như Ô-xia ngày xưa, cố gắng chiếm chỗ của chức vụ được xức dầu, và không có gì ngoài tấm bằng tiến sĩ, hay điều gì đó. Đức Chúa Trời không tìm kiếm bằng cấp tiến sĩ; Ngài đang tìm kiếm những tấm lòng khiêm nhường, người nào đó sẽ tin Ngài. Nhưng chúng ta đã lấy những con người và giáo dục họ làm những giám mục và mọi thứ khác, những hồng y và những gì khác nữa, đã giáo dục họ đủ để nắm giữ một chức vụ Thiêng liêng với một nền giáo dục xác thịt. Chúng ta cần phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, để nhận chức vụ đó. Đức Thánh Linh là Gia Sư của chúng ta. Ngài là Đấng làm cho chính Ngài được biết đến giữa chúng ta, dấu hiệu của thời đại, những ngày sau rốt. Nhưng chúng ta, giống như Ê-xê-chia, tự tôn cao, họ chỉ nghĩ rằng họ có thể chiếm các vị trí của mình.

²¹¹ Hãy xem những ảnh hưởng của khái tượng đã làm với nhà tiên tri. Bây giờ, ông là một nhà tiên tri. Ông là một cái bình cho Lời của Chúa đến. Ông đã được chọn, được sinh ra là một tiên

tri. Cuối cùng đã dâng mạng sống mình, bị cưa thành từng mảnh bằng một cái cưa. Nhưng chúng ta thấy rằng nhà tiên tri vĩ đại này, khi ông nhìn thấy khải tượng này từ Thiên đàng, và thấy trật tự, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị người của Ngài như thế nào, ô, điều đó đã khiến nhà tiên tri xưng nhận rằng ông là một tội nhân.

212 Và chúng ta muốn được lớn như vậy, và mặc loại cổ áo tròn lớn nào đó, loại quần áo nào đó, anh em biết đấy, khiến chúng ta trông rất thánh thiện và tôn kính. Không có sự thánh khiết với chúng ta. Chúng ta không thể nên thánh; sự thánh khiết là của Đức Chúa Trời. Thấy không? Chắc chắn vậy. Không phải là một nhà thờ thánh, không phải là một ngọn núi thánh; đó là một Đức Chúa Trời thánh khiết. Đúng vậy. Không phải những người thánh khiết; một Đức Chúa Trời thánh khiết! Đó là Đức Chúa Trời ở trong dân sự. Phi-e-rơ đã nhắc đến Núi Biển Hình, “núi thánh,” nó có nghĩa là Đức Chúa Trời thánh khiết ở trên núi. Hãy nhìn nó bây giờ, đấy. Nhưng đó là một Đức Chúa Trời thánh khiết ở đó, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, những gì đã làm cho nó thánh khiết.

213 Chính sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta bây giờ mang đến sự thánh khiết, không phải sự thánh khiết của tôi, không phải của anh em, nhưng sự thánh khiết của Ngài. Sự Hiện diện của Ngài là điều mang lại sự thánh khiết. Chúng ta nên tự hạ mình xuống, che mình trong sự tôn kính, khiêm nhường, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin tiếp nhận con vào Vương quốc của Ngài.” Sự thánh khiết của Ngài, không phải của chúng ta. Đức Thánh Linh!

214 Nhà tiên tri đã thú nhận, khiến ông nói, “Tôi là người có môi dơ dáy.” Một nhà tiên tri! Lạy Chúa, chúng con cần một khải tượng khác như thế! Khi ông nhìn thấy ở trên đó, thấy...thấy Quyền năng thanh tẩy này của Đức Chúa Trời.

215 Bây giờ hãy xem Đức Chúa Trời đã làm như thế nào. Ngài sai một trong những Sê-ra-phim đến và lấy cái kiềm, lấy một cục than nóng ra khỏi bàn thờ và đặt nó vào tay Ngài, đến đặt đầu Ê-sai trở lại và chạm vào môi người, nói, “Tội lỗi của ngươi được tha.”

216 Rồi Ê-sai đã học được một bài học khác. Tôi có thể bỏ qua điều này. Có thể không thích hợp lắm, nhưng tôi tin là vậy. Anh em có để ý không, Đức Chúa Trời thanh tẩy các tiên tri của Ngài bằng Lửa, không phải bằng thân học hay một loại sách nào đó. Thấy không? Ngài làm sạch dân Ngài bằng Lửa, Thánh Linh và Lửa; không phải bởi sự tuyên bố của những tín điều, hay sách vở hay điều gì đó mà anh em phải học, một loạt những lời cầu nguyện, và vân vân. Ngài làm sạch họ bằng Lửa từ bàn thờ. Đó là cách Ngài sắp đặt ông trong trật tự. Vâng. Vâng, thưa quý vị. Đó là cách Ngài đã thanh tẩy các tiên tri của Ngài lúc ban đầu, khi một trăm hai mươi người ở trong phòng cao, Đức Thánh Linh giáng xuống, và những lưỡi Lửa đậu trên họ. Họ đã được thanh tẩy và sẵn sàng cho sự hầu việc. Đó là cách Đức Chúa Trời thanh tẩy. Không phải bằng sự học hỏi, lấy bằng Cử nhân Văn chương, hay Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Triết; nhưng nhận được Lửa Thánh từ Trời, lấy đi sự nói dối ra khỏi môi miệng anh em, và lấy đi tính xác thịt ra khỏi anh em, đốt cháy thứ đó đi, rác rưởi của—của thể gian, và đặt sự Hiện diện của Ngài vào trong đó và sống qua người đó. Lửa Thánh là những gì Đức Chúa Trời làm sạch Hội thánh của Ngài. Ê-sai đã học được điều đó. Chúng ta nên học biết điều đó, rằng Đức Chúa Trời không làm sạch bằng tri thức. Ngài làm sạch bằng Lửa.

217 Anh em thấy ông là người như thế nào, một nhà tiên tri sắp đặt theo trật tự. Bây giờ Ngài đã làm sạch môi miệng của ông, lấy đi sự gian ác của ông. Rồi sau đó, ông đã thú nhận, tự hạ mình xuống, ông nói, “Tôi là người có môi dơ dáy,” khi ông nhìn thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

218 Anh chị em có theo kịp tôi không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Chúng ta làm gì, chúng ta biết gì ngay bây giờ? Chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Chúng ta đang ngồi ngay bây giờ. Anh em có...Chúng ta không thể hiểu được điều đó, nhưng bây giờ chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đang thấy Đức Chúa Trời. Anh chị em có tin Ngài ở đây không? Chắc chắn, Ngài ở đây. Chúng ta...[Băng trống.]

219 Tôi là anh em của anh chị em. Nhưng Ngài phán, “Những

công việc mà Ta làm, Ngài sẽ...các người cũng sẽ làm.” Đó có phải là những gì Ngài đã phán không? Được rồi. Nếu Ngài ở đây, Thánh Linh của Ngài ở đây. Đó là những gì tạo nên Ngài. Thế thì nếu chúng ta có thể đầu phục chính mình và loại bỏ những suy nghĩ của riêng mình. Giống như *điều này* không có ý nghĩ, thì tiếng nói khác có thể nói qua nó. Đó là cách. Nếu chúng ta có thể tự làm trống không. Đó là bí mật, hãy thoát khỏi chính mình! Thế thì Đức Chúa Trời sẽ...Hãy loại bỏ suy nghĩ của chính mình. Hãy loại bỏ những đường lối riêng của mình, và rồi hãy để Đức Chúa Trời vận hành. Nếu Ngài là Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi, anh chị em tin điều đó không? Anh chị em hãy tin Ngài ngay bây giờ và xem thử điều đó có đúng như vậy không.

²²⁰ Tôi đang quan sát anh chàng trẻ này đang ngồi ở đây, ngay trước mặt tôi. Anh không có thể cầu nguyện. Anh, nếu Đức Chúa Trời sẽ nói với tôi anh đang ngồi đó để làm gì, anh tin điều đó không? Đó là một vấn đề thuộc linh, anh bị bối rối và anh không biết phải làm gì. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Được rồi, tất cả đã chấm dứt. Hãy nhận lấy Lời, những gì tôi đã nói, và tất cả đã chấm dứt.

Anh có tin điều đó không?

²²¹ Người phụ nữ da màu đó đang ngồi ngay phía sau đó, nhìn qua anh ấy; bị bệnh tim. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Chắc chắn. Chị tin không? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, chị có thể được chữa lành.

Anh chị em có tin rằng Ngài vẫn như ngày hôm qua và...

²²² Người đàn ông đó, người da trắng đó giơ tay lên, anh có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời, tôi tớ của Ngài không? Tôi không biết anh. Anh là người lạ đối với tôi. Anh có thể cầu nguyện hay bất cứ thứ gì không? Anh chỉ là một người đang ngồi ở đây. Được rồi, thưa ông, ông có một khối u trong cổ họng. Đúng thế. Đúng thế không? Anh có tin tôi là tiên tri của Ngài không? Anh tin tôi bằng cả tấm lòng không? Anh có một điều khác, anh có một gánh nặng trong lòng mình. Đó là về một bé gái, cháu nội của anh. Cô ấy có một bàn tay tẻ hại. Đúng vậy. Điều đó đúng không? Có một sự kết nối tốt. Chờ một chút. Anh không đến từ đây. Anh

đến từ Connecticut. Và tên anh là Wilson. Tên của anh là Art. Art Wilson. Điều đó hoàn toàn đúng. Điều đó có đúng không?

Anh tin điều đó không? Đúng!

²²³ Có một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau đây, một phụ nữ da màu, trông giống như mặc cái gì đó giống như một chiếc áo khoác màu vàng, vàng, màu xanh lục nhạt. Chị ấy đang cầu nguyện. Có thể cầu nguyện không? [Chị ấy nói, “Không có gì cả.”—Bt.] Chị chưa có thể cầu nguyện? Chị không có. Chị tin tôi là tôi tớ của Ngài không? Tôi là một người hoàn toàn xa lạ. Chúng ta là hai chủng tộc. Chị, nhưng chị đang cầu nguyện. Đó là chị. Vàng. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết bệnh của chị không? Chị có một khối u. Đúng vậy. Chị cũng có điều gì đó trong lòng. Chị đang cầu nguyện. Đó là một người bạn, bị bệnh thận. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Được rồi. Bây giờ chị có thể nhận được yêu cầu của mình.

²²⁴ Tôi thách thức đức tin của anh chị em! Đó là gì? Khi nhà tiên tri thấy rằng ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông đã tự hạ mình xuống. Hãy nhìn xem, trước tiên ông tự hạ mình, rồi Lửa thanh tẩy ông. Và sau khi Lửa đã tẩy sạch ông, thì đó là một Ê-sai được tẩy sạch. Khi ông nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, phán, “Ai sẽ đi vì Ta?” ông bắt đầu hành động, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.”Ồ, chào ôi!

Khi than Lửa chạm vào nhà tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”
 Thì người đáp, “Thưa Chủ, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

²²⁵ A-men. Đó là sự kêu gọi của Ê-sai trong sạch, sau khi Đức Thánh Linh đã thanh tẩy ông. Ông không cần bất kỳ kinh nghiệm thần học nào, ông không cần bất kỳ kinh nghiệm sách vở nào. Ông đã được thanh tẩy bởi Lửa của Đức Chúa Trời, và được kêu gọi hành động. Đó là gì? Khi ông thấy Đức Chúa Trời hành động, ông đã hành động.

²²⁶ Chúng ta thấy Đức Chúa Trời đang hành động. Đã đến lúc hội

thánh hành động và là những tấm gương về Đức Chúa Trời là gì. Anh chị em tin điều đó không? Bao nhiêu người muốn thú nhận mọi điều sai trái của mình và mọi thứ bây giờ, và nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thanh tẩy con”?

Chữa lành chàng trai trẻ.

²²⁷ (*Khi Than Lửa Đã Chạm Đến Nhà Tiên Tri.*) Chúng ta hãy đứng trên đôi chân của mình. Tôi sẽ dừng lại ngay tại đây, đã trễ rồi. Hãy tin bằng cả tấm lòng bây giờ.

²²⁸ Tôi muốn anh chị em cúi đầu. Hãy nhớ, sau khi ông đã nhìn thấy Đức Chúa Trời! Nó ở đó lần nữa. A-men. Bây giờ bất cứ điều gì có thể xảy ra. Bất cứ điều gì có thể xảy ra.

Khi than Lửa chạm vào vị tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”

Thì người đáp, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.”

Xin hãy phán, Chúa tôi...

Hãy giơ tay lên nào.

...ồ, xin hãy phán, Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, lạy Chúa tôi, xin hãy phán, lạy
 Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời, “Lạy Chúa, xin
 hãy sai tôi.”

Ồ, hàng triệu kẻ tội lỗi và xấu hổ đang hấp hối
 giờ này, (Hãy nhìn trên đường phố của anh
 em.)

Ồ, hãy lắng nghe tiếng kêu khóc cay đắng buồn
 thảm của họ;

Ồ, anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu
 giúp ngay;

Mau mau đáp, “Thưa Chủ, có tôi đây.”

Xin hãy phán, Chúa tôi...

Thực sự có ý nghĩa bây giờ.

...xin hãy phán, Chúa tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng đáp lời
Ngài;
Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
sai tôi.”

229 Chúng ta hãy đặt tay trên trái tim chúng ta, trong khi chúng ta đang ngân nga. Hãy xưng nhận, thưa rằng, “Lạy Chúa, con là người đàn ông có môi dơ dáy. Tôi là người đàn bà có môi dơ dáy.” Chúng ta hãy có một sự xưng tội thực sự, chúng ta sẽ có một sự phục hưng thực sự. Trước tiên phải được tẩy sạch. Hãy xem, vị tiên tri phải được thanh tẩy trước tiên. Lửa đã chạm vào ông, rồi ông hành động. “Lạy Chúa, xin ban cho con sự sốt sắng trong lòng. Xin đặt điều gì đó trong con mà con chưa có, Chúa ôi. Xin đặt tình yêu và Lửa của Ngài trong con, rồi sai con đi.” Bây giờ hãy xưng tội, hãy tin Đức Chúa Trời với cả tấm lòng.

Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
Ồ, xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
Ngài;
Xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời, “Lạy Chúa, xin
hãy sai tôi.”

[Anh Branham ngân nga—Bt.]

Khiến người được thanh sạch trong tâm hoài,
Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
chúng ta?”
Thì người đáp, “Thưa Chủ, xin hãy sai tôi.”
Phán...

230 Bây giờ hãy để Đức Chúa Trời phán với lòng anh chị em bây giờ; thật khiêm nhường, êm dịu, tôn kính trong sự Hiện diện của Ngài. Mọi tội nhân, mọi thánh đồ, điều này là dành cho tất cả chúng ta. Nó dành cho tôi. Nó dành cho tất cả. Đây là sự Hiện diện của Ngài, Ngài ở đây những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Dấu hiệu mà Ngài đã phán chúng ta sẽ nhận được, Ngài đây rồi. Trong khi âm nhạc đang vang lên êm dịu, chúng ta hãy xưng

nhận sai lầm của mình. “Con không là gì cả, dù sao đi nữa, Chúa ôi. Xin phán với lòng con. Xin thanh tẩy con trước, Chúa ôi. Xin ban Đức Thánh Linh đến và tẩy sạch con. Con biết con đang ở trong sự Hiện diện của Ngài. Con thấy Ngài như Ê-sai đã thấy Ngài, đang hành động. Nơi đây đây, không khói bây giờ, nó đầy Ánh sáng, đầy sự Vinh hiển.”

²³¹ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, như điều này ở trong tâm trí chúng con, chúng con thấy những gì xảy ra với những người tự tôn cao. Tất cả họ là những tấm gương cho chúng con. Chúng con thấy sự khiêm nhường và cầu nguyện, đối với người được cứu, có ý nghĩa gì.

²³² Con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, ngay bây giờ cho cử tọa này và cho chính con. Lạy Chúa, xin loại khỏi con bất cứ điều gì không giống như Ngài. Con—con—con—con muốn Ngài sống trong Con, Chúa ôi. Con muốn có Thánh Linh của Ngài với—với những tính ưu việt. Con muốn Ngài sống thật hoàn toàn trong con, đến nỗi con không còn là chính mình nữa, mà con—con chỉ bước đi và nói chuyện và sống trong Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chính con đây. Xin tẩy sạch con, Chúa ôi. Xin tẩy sạch hội thánh này. Xin tẩy sạch tất cả chúng con, với nhau. Xin loại bỏ bệnh tật, loại bỏ tội lỗi, loại bỏ sự không tin, loại bỏ sự nghi ngờ, loại bỏ tất cả. Hãy để Đức Thánh Linh đến bây giờ với than Lửa từ Bàn thờ, một tia lửa mới của ngũ tuần, và tẩy sạch mọi tấm lòng ở đây. Xin nhận lấy chúng con, Chúa ôi. Chúng con là của Ngài. Chúng con tin Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi.

...xin hãy phán, Chúa tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời, “Lạy Chúa, xin
hãy sai tôi.”

²³³ Tất cả những ai muốn, và muốn, và đã dâng đời sống của mình cho Đấng Christ, một lần nữa, ngay bây giờ, và muốn dâng chính mình trong sự Hiện diện của Ngài!

²³⁴ Nếu tôi bắt đầu gọi những gì tôi đã thấy, tôi sẽ...nó sẽ đưa mọi người vào đây, tôi tin, ngay bây giờ. Tôi biết anh chị em. Anh em biết tôi sẽ không đứng ở đây và nói điều đó như một tôi tớ của Đấng Christ mà không có Nó thật sự ở mọi nơi. Anh chị em

đang ở trong tình trạng ngay bây giờ để bắt đầu một lễ ngũ tuần mới. Chắc chắn là đúng, thưa các bạn.

²³⁵ Cứ tự hạ mình. Che mặt, che chân, cứ đến gần Ngài. Cúi xuống và xưng tội, và tin. Anh chị em muốn làm điều đó không? Nếu các bạn muốn, cứ giơ tay lên, trong khi chúng ta hát *Xin Hãy Phán, Chúa Tôi*.

Xin hãy phán, Chúa tôi...

Hãy cầu nguyện bây giờ.

...xin hãy phán, Chúa tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời

Ngài;

Ồ, xin hãy phán, Chúa tôi, xin hãy phán, Chúa

tôi...

63-1114 Ảnh Hưởng
Phòng Khiêu Vũ Marc
New York, New York Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org